CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"HE THAT BELIEVETH ON ME (JESUS) HATH ETERNAL LIFE."
John 6 : 47.

MAY 26th 1961 - No. 497 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Een Rapport over de Jeugd

Dezer dagen is een rapport over de jeugd uitgebracht in een vergadering van de classis Hamilton van de Christian Reformed Church. Aan wie dit rapport is uitgebracht is waarschijnlijk niet zo belangrijk als *waarover* het is uitgebracht.

Het is niet meer dan een bescheiden brochure, maar wie de moeite neemt om het door te lezen en er rustig over na te denken, zal zich waarschijnlijk niet zo erg rustig gevoelen. Dat komt dan niet vanwege de vakkundigheid van dit rapport. Vak-sociologen hadden het misschien een beetje anders gedaan en de samenstellers waren nu eenmaal geen vakmensen. Het rapport is slechts een reflektie op de antwoorden, die ongeveer 400 jongelui gegeven hebben op de reeks vragen, die hen vertrouwelijk waren gesteld. Maar die antwoorden zijn voldoende om allen, die het wél menen met onze jongens en meisjes ernstig aan het denken te zetten.

In het land, waarin wij nu wonen, bestaat over het algemeen een grote belangstelling voor de jeugd. Die belangstelling is naar het oordeel van sommigen wat overdreven. Ook al zou dit zo zijn, dan mag daarom de belangstelling voor de jeugd onder ons niet afnemen. Wij menen dat dit tot op zekere hoogte wel gebeurt en het rapport van classis Hamilton heeft ons in dit vermoeden gesterkt.

Een van de meest opvallende punten, die in dit rapport naar voren komen is dat de jeugd niet voldoende steun en leiding ontvangt. Ouders, predikanten, kerkeraden, leraren, jeugdleiders, wij allen moeten er ernstig rekening mee houden, dat onder ons verscheidene jongelui rondlopen, die het stuur volkomen kwijt zijn, ook al geven ze daar oppervlakkig gezien geen blijk van.

Wie zich de moeite getroost om niet alleen de jongelui vriendelijk te bejegenen, maar zich tevens tracht in te leven in hun gedachtenwereld en in hun eigen, persoonlijk leven, zal meer dan eens verbaasd (om niet te zeggen: verschrikt) zijn. Ook hiervan geeft het rapport van Hamilton blijk.

Vragen komen nu op, want alleen kennis van de feiten is niet genoeg. Hebben wij soms te veel en te vaak aangenomen, dat de jeugd zonder tegenspraak onderschrijft wat wij als vaststaande principes hebben aanvaard? Spreken wij voldoende met onze jongelui? Tonen wij voldoende begrip voor hun moeilijkheden? Kénnen wij die moeilijkheden en hebben wij een antwoord voor hen? Hebben wij iets meer dan een paar cliche-uitdrukkingen en weten wij hen de weg te wijzen? Vertrouwen zij ons voldoende om met hun problemen bij ons te komen en komen zij dan ook in het vertrouwen dat zij geholpen zullen worden?

Deze vragen stellen is eigenlijk hetzelfde als ze beantwoorden. De jeugd zoekt naar dat vertrouwen maar ze weet het veelal niet te vinden. Dit is maar geen loshangende gedachte over iets dat misschien zo is, neen, het rapport van classis Hamilton bevestigt dit.

Wij willen nu niet in details treden over het rapport. Misschien is daar later gelegenheid voor. Voor het moment willen wij even stilstaan bij het probleem in zijn algemeenheid. Van de twaalf honderd vragenlijsten, die indertijd werden uitgezonden, werden er slechts vier honderd beantwoord teruggezonden. Een statisticus noemt dit misschien een prachtig resultaat. Maar wanneer een kerk haar hulp aanbiedt aan haar jeugd in een streng vertrouwelijke zin, dan geeft het toch wel te denken, dat slechts een derde deel van de jongelui daarvoor geinteresseerd is. En dat derde deel onthult dan feiten, die weinig grond geven om te roemen.

Zien wij het nu te donker? Wij vrezen van niet. In het algemeen hebben onze jongelui hier heviger stormen te verduren dan hun ouders, die in hun jeugd door zekere comventies omringd waren. Het is voor velen van onze jongens en meisjes erg moeilijk in ons nieuwe land en wat te denken als ze klagen, dat zij noch van hun ouders, noch van hun predikant, noch van hun ouderlingen steun ontvangen? Natuurlijk geldt dit niet voor allen maar er zijn toch verscheidenen, die om steun en leiding verlegen zitten en er zeer naar verlangen. Bovendien zijn er de honderden, misschien wel duizenden, die hier moederziel alleen zijn. Ze vallen niet op. De mensen denken nog vaak dat ze er zich wonderwel doorheen slaan, maar de eenzaamheid kan zo medogenloos zijn. Ze zitten met allerlei vragen, vragen over God en over Zijn zorg voor hen, vragen over het gebed, over de vrijetijdsbesteding, over sex, over besteding van geld, en gaat U maar door.

Nogeens, sommigen vinden dat wij de toestand nu misschien wat te donker tekenen. Wij riskeren dit dan maar, ook al hebben wij volle aandacht voor de positieve antwoorden, die in dit rapport naar voren kwamen. Maar toch heeft het rapport en de gesprekken, die wij met jongelui gehad hebben, ons tot de overtuiging gebracht dat er reden is tot bezorgdheid. Of zeggen wij dit nu verkeerd? Moeten wij zeggen dat er veel reden is tot bezinning en tot geloof en tot gebed?

D. F.

P.S. Het rapport van classis Hamilton is momenteel in studie bij de kerkeraden in deze classis en zal waarschijnlijk eerst later voor distributie beschikbaar komen. Wij zullen onze lezers hierover op de hoogte houden.

Red.

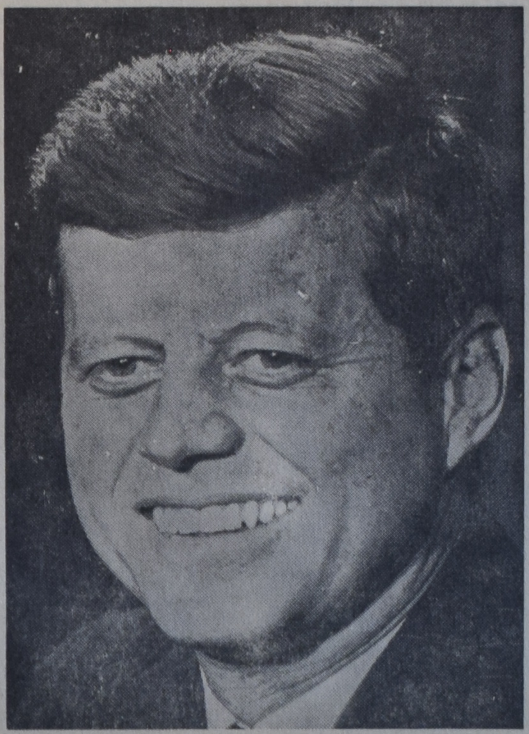

PRESIDENT KENNEDY'S BEZOEK

Ons land mag zich terecht vereerd beschouwen, dat President Kennedy voor zijn eerste officiele buitenlands bezoek Canada heeft gekozen. Ofschoon het een officieel bezoek is geweest, alles wees erop dat het niet stijf was. Er werd zelfs gemompeld, dat zowel President Kennedy als Minister President Diefenbaker gezellig in een schommelstoel de problemen hebben besproken.

Bij dit bezoek heeft Mr. Kennedy zich doen kennen als iemand die de dingen bij hun ware naam wil noemen. Hij verliest niet veel tijd in plechtigheden, maar gaat zonder omwegen op zijn doel af. Hij heeft tenminste van zijn bezoek gebruik gemaakt om Canada officieel uit te nodigen lid te worden van de Inter-Amerikaanse Statenbond, beter bekend als "the Organization of American States" (OAS). In deze bond zijn behalve de Verenigde Staten ook Staten uit Midden- en Zuid-Amerika verenigd en er was nog altijd een stoel open voor Canada. Tot nu toe was die stoel onbezet, maar President Kennedy heeft niet gewacht tot hij in zijn land terug was en evenmin heeft hij de diplomatieke kanalen gebruikt om zijn wens te kennen te geven. Hij heeft heel vriendschappelijk gezegd, dat Canada en de U.S.A. deelgenoten zijn in Noord Amerikaanse aangelegenheden en daar de vraag aan vast gekoppeld of wij nu ook geen deelgenoten konden worden in inter-Amerikaanse aangelegenheden. "Uw kundigheden," zei President Kennedy, "Uw bodemschatten, Uw gezonde beoordeling aan de conferentietafel — zelfs wanneer we van mening verschillen — zijn noodzakelijk voor de gehele inter-Amerikaanse gemeenschap."

Deze openhartige uitnodiging heeft uiteraard sterk de aandacht getrokken. Diezelfde OAS heeft de regering al meer bezig gehouden, vooral in het licht van de recente gebeurtenissen in Cuba. Sommigen zijn zelfs van oordeel, dat indien Canada lid van de OAS ware geweest, de moeilijkheden in Cuba misschien wel voorkomen hadden kunnen worden. Het is niet waarschijnlijk dat Canada zo openlijk de Batista regering in Cuba had gesteund, zoals de U.S.A. dat heeft gedaan.

President Kennedy had nog iets anders te zeggen in Ottawa. Hij meende dat Canada waarschijnlijk wel iets meer kon doen op het gebied van steun aan onder-ontwikkelde gebieden. Natuurlijk heeft die steun een politieke achtergrond. President Kennedy is van mening dat de Westelijke mogendheden ten minste een procent van hun bruto nationale productie voor dit doel beschikbaar moeten stellen. Bovendien legde de President er de nadruk op dat de NATO landen meer moeten doen om de sterkte en de mobiliteit van de NATO te vergroten.

Door deze dingen te zeggen, heeft President Kennedy getoond vertrouwen te hebben in Canada. Dit heeft temeer betekenis tegen de achtergrond van het anti- Amekanisme, dat de laatste tijd in Canada nog al eens is verkondigd. Misschien hebben de populariteit van President en Mrs. Kennedy er wel veel toe bijgedragen, doch de spontane ontvangst in Ottawa en de reactie van deze hoge gasten hebben de anti-Amerikanisten wel wat wind uit de zeilen genomen. Dit bezoek heeft duidelijk de sterke banden tussen de twee landen doen gevoelen. Ook al zou het bezoek niet veel meer resultaat opleveren, dan dat deze band sterk wordt gevoeld, dan is toch reeds iets zeer waardevols bereikt. De beide landen hebben elkaar nodig en indien dit wordt gerealiseerd, dan heeft dit bezoek veel betekenis gehad, ook al zou op verschillende punten nog geen overeenkomst zijn bereikt.

Het is een feit, dat de Canadese regering de hulp aan het buitenland heeft ingekort en dat wij nog een heel stuk verwijderd zijn van het percentage dat President Kennedy als minimum wenst. Bovendien is de regering nog niet gereed om toe te treden tot de OAS. Het heeft er de schijn van dat de regering eerst de publieke opinie wenst te weten op dit punt. De NATO kan zich nog niet verheugen in sterke steun van Canada, en met de U.S.A. verschilt het nog veel van mening in de houding ten opzichte van de handelsgemeenschappen in West-Europa. In andere woorden, er is schijnbaar nog veel dat de twee landen verschillend doet regeren. Maar President Kennedy's bezoek heeft veel bijgedragen tot wederzijds begrip en waardering en daarmede is een belangrijk punt gewonnen.

DEENSE BOEREN LIETEN MELK IN DE GOOT LOPEN
Duizenden Deense boeren hebben gestaakt, omdat zij niet voldoende subsidie op de melk konden krijgen. De emmers melk werden in de goot geleegd. Alleen ziekenhuizen werden van melk voorzien. De aanvoer bedroeg slechts ongeveer 10 pct.

Kom mijn Lieve Lammetje . . .

door Dr. R. Kooistra

II

Dr. Abraham Kuyper legt in zijn trilogie "Pro Rege" er, bij de bespreking van de Christelijke school sterk de nadruk op, dat de school een maatschappelijk karakter heeft en zo verdedigt hij de "Vrije school". Hij laat daar echter op volgen: "Waren nu alle ouders genoeg bemiddeld, om in de kosten van zulk een school te voorzien, dan had de Overheid er buiten kunnen blijven. Dit echter was niet het geval. Veeleer waren verreweg de meesten hiervoor te onbemiddeld. Vandaar, dat de Overheid hier te hulp moest komen, om wat te kort schoot aan te vullen, en dit te meer, omdat de Overheid er belang bij heeft, dat het onderwijs onder het volk op het peil van het buitenland blijve, en alzoo hoogere eischen moet stellen, dan de respectieve ouders, die willen samenwerken, zelve stellen zouden." (Deel III, blz. 180).

Kuyper heeft vooral ook blijkens de laatste opmerking scherp gezien, dat de "souvereiniteit in eigen kring" geen *isolatie* van deze kring ten aanzien van de andere structurele verbanden dient in te houden en daarom is hij bewaard gebleven voor de caricaturele opvatting van dit beginsel die wij in de nieuwe wereld zo dikwijls ook onder onze eigen mensen ontmoeten.

• • •

In zijn "Onze Volksvrijheden" bespreekt ook C. Smeenk deze kwestie. Nadat hij ons er aan herinnerd heeft, dat de weigering van overheidssteun aan de bijzondere scholen, de openbare maakte tot de "secteschool der modernen", verdedigt hij het recht op subsidie als volgt:

"De overheid kan zich in onze tijd financieel niet afzijdig houden van het onderwijs. De ouders kunnen vrijwillig niet alle kosten bijeenbrengen. Elke leerling van de lagere school kostte voor de oorlog gemiddeld f 140 a f 150 aan de publieke kassen. Voor de leerlingen van de bijzondere hoogere burgerscholen en gymnasia varieerde de subsidie, die op verre na niet alle kosten dekte, van circa f 320 tot f 600. De opleiding van een medische student aan de rijksuniversiteit kostte aan de staat meer dan f 2500 per jaar. De opleiding in de juristische, litteraire en andere universitaire vakken vraagt niet zulke grote offers als de medische. Maar zij eischt toch veel grootere sommen dan de ouders van leerlingen of studenten in den regel zelf bijeen kunnen brengen.

Het beginsel, dat wij vooropstelden, eischt dan ook niet, dat de ouders zelf alles financieren. Heel het volk heeft belang bij goed lager-, middelbaar, nijverheids-, voorbereidend hooger en hooger onderwijs. Niet alleen de ouders, maar alle burgers zijn er bij geïnteresseerd, dat er goed onderwijs wordt gegeven, dat er bekwame arbeiders, technici, juristen, doktoren etc. komen. De overheid stelt bovendien, terecht, eisen inzake het onderwijspeil, de richting der gebouwen, de salarissen van het personeel. Het is om al deze redenen wenselijk, dat de overheid een deel van de onderwijskosten voor haar rekening neemt en daarvoor van heel het volk belasting vordert." (blz. 512)

Wat betreft de vrees, dat de overheid de vrijheid der bijzondere scholen niet zou eerbiedigen indien zij daarvoor ook financieel bijdraagt, zegt C. Smeenk: "Zoolang Nederland constitutioneel geregeerd wordt en de voorstanders van het bijzonder onderwijs politieke invloed kunnen uitoefenen, behoeft voor maatregelen, die met letter en geest der Grondwet in strijd zijn, geen ernstige beduchtheid te bestaan." (blz. 513) Hij wijst er bovendien op dat het nationaalsocialisme ook de vrijheid van de niet-gesubsidieerde scholen niet heeft geëerbiedigd.

• • •

Interessant is in dit opzicht ook het Rapport van de "Manitoba Royal Commission on Education", dat in 1959 gepubliceerd werd. Manitoba is de enige provincie in Canada waar de Rooms Katholieken en natuurlijk ook andere richtingen geen steun ontvangen voor hun scholen. In het hoofdstuk gewijd aan de "Private schools" (blz. 175—184) vindt men een goed overzicht van de argumenten voor en tegen, gevolgd door de aanbevelingen van de commissie.

De voorstanders zeggen het zo:

"All parents pay taxes — local, provincial and federal — to finance education in the Province. In return all parents have a right to schooling for their children. But a sizable minority of parents are so dissatisfied with the type of schooling to which they have this right that they will not use it, but instead establish schools of their own. It is neither just nor democratic to provide, out of taxes paid by all, an educational service, which satisfies only the majority. So far as it is possible to provide it, minorities who pay their full share of the required taxes are entitled to a service that also satisfies them."

De tegenstanders redeneren aldus:

"Every child of school age has a right to attend a public school without fee. Since all parents are not of the same religious persuasion, all public schools must by law be nonsectarian. The purpose is to safeguard against religious instruction in the faith of the majority imposed upon by minorities. Minorities cannot, therefore, validly object to sending their children to public schools on the ground that they will be subjected to objectionable religious indoctrination."

De Royal Commission had geen gemakkelijke taak. Zij overwoog echter, dat de tegenwoordige toestand halfslachtig was. De voorstanders van de public school verzwakten hun positie door te sterke argumenten naar voren te brengen. Zij beweerden, dat het uitgestrekte Manitoba met zijn dunne bevolkingsdichtheid zich geen *private schools* kon veroorloven.

Maar de Royal Commission merkte terecht op, dat *private schools* toch niet verboden waren in Manitoba. Als zij het onderwijs zouden ondermijnen zouden andere maatregelen genomen worden tegen de vrije scholen dan alleen dat zij niet delen in de subsidie van regeringswege. De Commissie kwam daarna tot de conclusie dat de bijzondere vrije scholen niet zonder meer als een nadeel kunnen worden beschouwd en dat de rechten van minderheden zoveel mogelijk moeten worden geëerbiedigd. Zij beveelt dan ook een subsidieregeling aan en een van de interessante overwegingen, die de commissie daarbij heeft laten gelden, luidt aldus:

"The tax revenue, local or provincial, required to finance public schools has risen greatly in the past decade. It is likely to rise further. Supporters of private and parochial schools have, notwithstanding that they do not use them, had to contribute their full share to the ever-rising cost of the public schools. At the same time, the cost of their own alternative schools has likewise been increasing. To the extent that they have provided schools for their own children, they have reduced the total cost of public schools. The sum so subtracted from the total cost of public schools in the Province increases substantially every year both because the cost per pupil and because the number of pupils of which the public schools are relieved increase each year. But while the relief redounding to the public school system increases each year, those who provide this relief do so at ever-increasing cost to themselves, and, in addition, they must pay ever more in taxes to the very public school system they relieve. All things considered, the Commission agrees that some measure of public support should be extended to private and parochial schools which provide a satisfactory standard of education."

Het is van belang hierbij op te merken, dat de Commissie in Manitoba niet slechts spreekt over Rooms-Katholieke parochiale scholen, maar ook over de zgn. *private schools*. Wij weten niet wat de regering van Manitoba besloten heeft met betrekking tot de aanbevelingen van de Royal Commission. Onze lezers daar zouden ons een groot genoegen doen ons hierover nader in te lichten. Het zou dus kunnen zijn, dat Manitoba, omdat het nog geen voorzieningen had getroffen ten bate van de Rooms Katholieke scholen, de provincie wordt waar de victorie voor de vrije christelijke scholen in Canada begint.

Misschien verandert in Manitoba het zwarte schaap wel in het lieve lammetje om zodoende het voorbeeld te volgen van vele Europese landen.

Going to Europe?

Ask us about the circle route.

"GUIDE TRAVEL"

G. DenHartog, Box 733, Aylmer, Ont.

Phone 1152 Residence phone 1378W1

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

HAMILTON ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone LI 5-4636
LI 5-4023

SOLE CANADIAN IMPORTERS VAN'S IMPORTING LTD., BOX 826, HAMILTON, ONT.

WEST-INDIE KRIJGT CANADESE SCHEPEN CADEAU

Can. Scene) — Twee Canadese schepen worden ten geschenke gegeven aan West-Indië en zullen een voorname rol spelen bij het onderhouden van een goede bootdienst voor de door de zee omgeven federatie van West-Indië, die uit tien delen bestaat, welke zich tot een statenbond aaneengesloten hebben en zich 1000 mijl uitstrekken van Jamaica in het Noorden tot Trinidad in het Zuiden. De door de Canadese regering zo royaal geschonken schepen zijn momenteel in aanbouw op Canadese scheepswerven en zullen aan de eisen van de West-Indische dienst voldoen. Zij zullen waarschijnlijk "omstreeks Juli" in dienst genomen worden. Zij zijn zowel voor vracht als passagiersvervoer bestemd — en elk heeft een laad-capaciteit van circa 84000 kubieke voet, waarvan 4000 gekoelde laadruimte is. De handel tussen Canada en West-Indië, vooral in vers fruit en tuinbouwproducten, zou zich kunnen uitbreiden — tot wederzijds voordeel van beide landen.

Elk schip zal een bemanning van 49 officieren en manschappen hebben, met behoorlijk geschoolde mensen, bij voorkeur West-Indiërs, voor de officiersposten. Het netelige probleem van vrachtprijzen, dat in het verleden economische problemen heeft opgeworpen, wordt onderzocht vanwege de federatieve regering van West-Indië door het University College van West-Indië, dat Professor B. S. Keirstead en Mrs. Karen Levitt, daarvoor overgekomen van de Universiteit van Toronto, deze taak opgedragen heeft.

ZOALS HET KLOKJE THUIS TIKT, TIKT HET NERGENS

Een reis naar het vaderland

PSP zal U helpen om daar te komen

Spaargelden die op het leven verzekerd zijn door gebruik te maken van het persoonlijke beleggingsplan van de Bank of Nova Scotia is het antwoord. Bepaalt Uw doel — bereikt het door maandelijkse stortingen. Informeert vandaag nog naar dit plan . . . bij de Bank waar Uw kennissen naar toe gaan.

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

Gebruik dezelfde tandpasta als Uw familie in Holland. Gebruik de beste Hollandse tandpasta.

IVOROL

Imp. Van's Importing, P.O. Box 826, Hamilton - NE 4-8614

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636 and LI 5-4023

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Rev. D. N. Habermehl, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. John Gritter, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G. Scholten (The Netherlands), Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spykman, Rev. L. Tamminga, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. Vanden Pol, Mr. J. VanderVliet, Mr. D Van Leeuwen, C.P.A., Tjits Veenstra (The Netherlands), Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

De Christen en de Ruimtevaart

Het is begrijpelijk en ook noodzakelijk, dat over het bovengenoemde onderwerp in deze tijd nagedacht, gesproken en geschreven wordt. Aan onze collega en vriend Rev. I. W. VanDellen komt de eer toe, dat hij het gesprek over deze dingen geopend heeft in Calvinist-Contact. Wij hebben zijn opvattingen kunnen lezen in twee artikelen getiteld "God's purpose for man in this space age". Ik ben nu zo vrij om tegenover zijn gedachten de mijne te plaatsen. Ik zal niet proberen om op elk onderdeel van zijn beschouwingen in te gaan. Dat zou teveel plaatsruimte vragen in ons blad. Ik wil slechts op de hoofdgedachte van zijn artikelen critiek leveren. De hoofdgedachte was als volgt. God heeft aan de mens de aarde als woon- en werkplaats toegewezen (Gen. 1 : 28 en Hand. 17 : 24—27). Aan ruimtevaart doen betekent gaan buiten de door God gestelde grenzen. Daarom kan de ruimtevaart vergeleken worden met de vermetelheid van die mensen, die de toren van Babel bouwden. Daar rustte Gods toorn op en God kwam daarom met Zijn straf. Zo moet Zijn toorn ook rusten op vermetele lieden, die buiten de aarde dampkring treden. HET doel van de christen in deze "space-age" blijft eigenlijk beperkt tot evangelisatie en zending.

Ik ben het me deze gedachtegang niet eens. En dan moet ik beginnen met de manier waarop Rev. VanDellen de bijbel gebruikt om de ruimtevaart af te wijzen als zondig. Wanneer immers zijn schriftbewijs zou blijken onjuist te zijn dan vervalt het voornaamste bewijs van heel zijn betoog. Nu lijkt het schriftbewijs dat hij aanvoert vrij sterk. Er staat immers in Gen. 1 : 28, dat God tegen de mens zegt: vervult de **aarde** en onderwerpt haar. Wijst God hier **de aarde** en uitsluitend de aarde niet aan als woon- en werkplaats voor de mens? En er staat toch ook maar in Hand. 17 : 26 dat God het menselijk geslacht heeft gemaakt om de ganse oppervlakte der **aarde** te bewonen en dat Hij de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen bepaald heeft.

Nu moet allereerst opgemerkt worden, dat wij nooit mogen proberen om uit de bijbel een wetenschappelijk wereldbeeld af te lezen. Daarvoor is de bijbel ons nu eenmaal niet gegeven. De bijbel is, onder de onfeilbare inspiratie van de H. Geest, geschreven door mensen, die in een bepaalde tijd leefden. Mensen, die een bepaald wereldbeeld hadden. Een wereldbeeld dat bij die tijd paste. God openbaarde hen niet b.v. dat de aarde om de zon draaide. En ook de mogelijkheid om buiten de aarde en de aardse dampkring te treden en in de ruimte buiten de aarde door te dringen, behoorde in het geheel niet tot het wereldbeeld van de tijd waarin de bijbelschrijvers leefden en schreven. Voor de bijbelschrijvers, zowel die van Genesis als van De Handelingen en van andere boeken, was de wereld alleen datgene dat slechts in schijn begrensd wordt door een wijkende horizon. Het kwam in het hoofd van de bijbelschrijvers niet op, dat er een mogelijkheid was om de aarde te verlaten en de ruimte te verkennen. Zij schrijven vanuit het wereldbeeld dat zij hadden. Daarom mogen wij de bijbel niet zo lezen, dat we zeggen: zie je nu wel, het staat in Genesis en in De Handelingen en in andere boeken, dat alleen de oppervlakte van deze planeet, die aarde heet, door God aan de mens als woon- en werkplaats gegeven is. Dat is een biblicistisch gebruik van de bijbel. Op grond daarvan zou je ook kunnen aantonen, dat arbeid in een mijn, beneden het oppervlak van de aarde, verkeerd is. Of dat de mens zich niet mag begeven op zee en zeker niet met een duikboot naar de diepte der zee mag afsteken. Of dat het zondig is, dat een mens met een vliegtuig zich door het luchtruim begeeft. Dat heeft men inderdaad beweert van de zijde van de kerk, toen deze dingen voor het eerst werden gedaan. Nu wordt het door geen christen meer veroordeeld. Dit alleen al moet ons voorzichtig maken om het nieuwe, dat met de ruimtevaart begonnen is, op grond van de bijbel af te keuren.

Hoe moeten wij Gen. 1 : 28 en Hand. 17 : 26 en andere teksten dan lezen? Wel, in het licht van het huidige wereldbeeld, waarin plaats is voor het "ruimtelijke". In het huidige wereldbeeld mag Gen. 1 : 28 worden gezien als de cultuuropdracht om de natuur als geheel te beheersen. Wij vinden die ruime, onbegrensde cultuuropdracht b.v. in Psalm 8, waar gezegd wordt: "Gij doet hem (de mens) heersen over **de werken uwer handen; alles** hebt gij onder zijn voeten gelegd". Andere bijbelplaatsen spreken ook over het koningschap van de mens over de natuur als geheel.

Nu is het zeker, dat elke nieuwe uitvinding en ontdekking in deze zondige wereld ten goede en ten kwade kan worden gebruikt. Zo is vroeger de boekdrukkunst reeds genoemd: een reuze stap ten hemel en een reuze stap naar de hel. Wij zijn nu nog niet in staat om te voorspellen of de ruimtevaart alleen maar het kwade kan voortbrengen. Maar we zullen moeten beginnen als christenen om de ruimtevaart positief te aanvaarden, als een mogelijkheid door God Zelf in de schepping gelegd, om door de mens onderzocht te worden en dat tot Zijn eer. Dat vele onderzoekers het NIET doen tot Gods eer is alleen maar erg, maar dat sluit het goede gebruik van deze mogelijkheid niet uit. Wij mogen als christenen niet vervreemden van de wereld waarin God ons geplaatst heeft en waarin door God zoveel mogelijkheden gelegd zijn. Dat de christenen in het verleden zo gemakkelijk een nieuwe uitvinding afwezen en vreemd tegenover de tijd stonden waarin zij leefden, is alleen maar tot schade geweest van de Kerk. Men zag haar daardoor als een wereldvreemde groep mensen en het deed alleen maar schade aan de kerk als verkondigster van de boodschap van Christus. Als één open moet staan voor de ruimtevaart en voor schijnbaar onmogelijke mogelijkheden dan moet een christen het zijn. Hij gelooft in een groot en machtig God. Die een wereld schiep waarin de mens zou vallen van de éne verwondering in de andere. Ja, een christen gelooft in Christus, door wien de mens bevrijd is van het geloof aan op zichzelf staande natuurmachten. Christus, Hij heeft ook de demonen in de hogere luchtlagen overwonnen (Ef. 6 : 12). Zodat Prof. K. J. Popma in zijn "Levensbeschouwing" II, blz. 271 durft schrijven dat de cultuuropdracht, en de uitvoering daarvan door de mens, altijd een "ontdemoniserend" element heeft. Ook de ruimtevaart heeft dat.

En ik ben het geheel eens met wat Prof. H. Ridderbos schreef in Gereformeerd Weekblad, 16e jaargang, nr. 43: "misschien mag men zeggen, dat de vrijheid, waarmee de wetenschap tegenover de natuur staat nergens groter is dan waar het christelijk geloof de weg heeft bereid." Hij zegt verder: "de uitdaging, die in deze fantastische experimenten en resultaten is gelegen, is aan de mens, aan de mensen zelf gericht. De zedelijke verantwoordelijkheden nemen in hun consequenties onvoorziene dimensies aan. Het "griezelige" ligt niet in de mogelijkheden **buiten** ons, maar **binnen** ons." Ja, dat is een feit. Door allerlei nieuwe mogelijkheden wordt de verantwoordelijkheid van de mens groter. Wat zullen wij ermee doen? Ook met de ruimtevaart? Dat is God's "challenge" ten aanzien van de mensheid.

Ik geloof dus niet, dat wij zonder meer de ruimtevaart mogen vergelijken met de torenbouw van Babel, als een uitdaging van de mens aan de hem omringende machten. Prof. Ridderbos zegt daarvan in het zelfde artikel: "het lijkt mij niet bijbels, niet christelijk gedacht." Zeker, in een ander opzicht moeten wij alles "torenbouw" noemen, ook in ons eigen leven, alles n.l. wat wij doen buiten God.

Tenslotte. Wij hebben pas hemelvaart gevierd. Dat was de ruimtevaart van de mens Jezus. Hij steeg op boven de aarde en verplaatste zich van de ene plaats in Gods wereld (de aarde) naar een andere plaats daarvan (de hemel). In wat de eerste ruimtevaarders, de Rus en de Amerikaan, gedaan hebben, maar bovenal in wat Jezus van Nazareth gedaan heeft, zie ik een profetie van díe ruimtevaart, die te verwachten is in het mensenbestaan op de nieuwe aarde-en-hemel. Wanneer het blijkt dat deze mogelijkheden er zijn in Gods schepping, wat een mogelijkheden zullen er dan zijn, wanneer we als nieuwe mensen in een vernieuwde wereld mogen leven. Onbegrensde mogelijkheden. Hoe kan het ook anders in een wereld, die gemaakt is door een God, oneindig in **vermogen en on**peilbaar in verstand. Och, ook op de nieuwe aarde zullen wij vallen van de ene verwondering in de andere, maar dan zullen wij voor alles God volmaakt loven en prijzen.

A. B. C. Hofland.

Belijdenis

Zondag, de deuren van de kerk
zijn open en nu rust het werk,
de mensen treden binnen,
zij zingen van het grote heil
door Christus aangebracht, terwijl
zij zich hierop bezinnen —

de dienaar spreekt een ernstig woord,
— och, het is al zo vaak gehoord —
maar, 't is het woord ten leven
voor arme zondaars, die verstaan
wat Jezus voor hen heeft gedaan,
door Zich geheel te geven —

dan, na het woord, volgt een moment
dat iedere belijder kent,
't zijn jongeren, die rijzen
en staan voor God en Zijn gemeent'
en nu, met d' anderen vereend
God willen eer bewijzen —

dan klinkt het "ja" — 'n belijdenis
van vastheid en betekenis
van een zich overgeven
aan Hem, die eens Zijn leven gaf
en voor de Zijnen droeg de straf,
de weg ten eeuwig leven —

Zondag, als pelgrims saam vereend
voor God en voor heel Zijn gemeent'
de slotzang aangeheven,
het ja, door allen thans gehoord,
gegrond op God's onfeilbaar Woord,
als richtsnoer voor het leven —

Zondag, de deuren van de kerk
zijn dicht en weer een week van werk,
zes dagen van de zeven
zij wachten, ook dan klinkt het na,
het Zondag's uitgesproken "ja",
"BELIJDEN en BELEVEN".

V.

Koele Voeten

houdt U ook in het warmste weer, als U

Robinson Sandalen

draagt.

Voorkomen vele voetklachten en vermoeidheid.

Ze zijn niet duur ($ 7.95—9.95) en ze gaan vele zomers mee.

Keuze uit 3 populaire modellen en een maat voor Vader en Zoon....

Robinson Voetbed Sandalen: Lopen en Rusten tegelijk.

Verkrijgbaar over geheel Canada.

IMPORTEUR:

JANKOK

WILLOWDALE, ONT.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334
's avonds HU 1-8283

NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

Inwoners van NOVA SCOTIA, NEW BRUNSWICK, NEWFOUNDLAND, P.E. ISLAND en QUEBEC. U kunt Uw E. M. JAARSMA

Vulhaard

ontvangen zonder extra kosten. Zendt Uw aanvragen voor meer informatie naar:

LEONARD KOUWEN

IMPORT, SALES & SERVICE
258 Weir Street
HAMILTON, ONT.
Tel. LI 9-5715

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN's Imp. ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op aan de Administratie van CALVINIST-CONTACT

Een formulier hiervoor is afgedrukt op de achterpagina.

Bij ons voorradig:

"LERENDE HEN ONDERHOUDEN"

van Dr. L. Praamsma.
2 delen, $ 2.55 per deel.

KUNTZ & VANDERIET

1375 Weston Rd., Toronto 15
Tel. RO 3-1831 (CH 7-9336)

Boeken van blijvende waarde:

Christian Marriage, by Rev. R. L. Veenstra .... $ 2.90
Living in a New Country, by Rev. T. C. Van Kooten 2.95
In the Mirror, by Prof. Dr. J. Kromminga 2.90
Arie en Katrien in Canada, door Arie Dof 2.50
The Stowaway, by Wm. R. Rang 2.50
A Prey to Satan, by C. Sluys 3.00

Good Christian Children's Books:

The Flashlight, by Jean Fisher 65¢ (9 years and over)
Ricky and the Rooster, by John Vriesinga 65¢ (7—10)
The New Baby, by Frederica De Jong ...... 50¢ (5—8)
Betty and Brownie, by R. Van Westenbrugge) 75¢ (6—9)
Betty and the Twins „ „ „ „ 75¢ (7—11)
God's Great Outdoors, by Marian Schoolland 75¢ (9 years and older)

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 34, STATION "B", HAMILTON, ONT.

KOOPS GROEPSREIZEN

In verband met de vele aanvragen hebben wij speciale groepsreizen naar Holland, Frankrijk en Engeland, onder leiding van deskundige reisleiders, o.a. de Heer Wm. Rang, Schoolhoofd in Strathroy.

Vertrek van Toronto en Montreal op 23 en 30 Juni. Volledig toerprogramma op aanvraag.

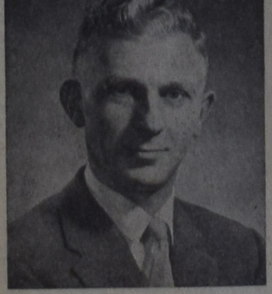

KOOPS TRAVEL SERVICE

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

BOX 307 - 543 BRANT STREET - BURLINGTON
Open Maandag tot Vrijdag tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.
Telefoon Burlington: NE 4-1813; Toronto WAlnut 2-6413.
Voor spoedgevallen 's nachts en Zondags: NElson 4-8464.

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

V.

"Boy, that was the longest ride yet!" he shouted.

Tom tried it too, and he also reached the far side of the pond easily.

"The pond should be a hundred yards wide", Dan laughed, "I think you would still reach the other side".

"This is really fun", Tom shouted, when he too bumped into the root of the tree on the far side.

"You know what we should do, Dan?" he called when he climbed the hill again. "Look, I'll show you". And there Tom went down again. But when he had reached the ice he touched it with the tip of one of his skates, a little sideways, and instead of travelling straight on toward the far side, he turned around in a beautiful half circle and sailed back to the bank.

"This is how to do it, Dan", he shouted. But Dan was on his way already and he too glided beautifully back to the foot of the hill.

"We'll come back here all the time, it's a lot easier to climb from here too', Tom said.

And Dan called out: "Boy, this is really great. This is just like the Olympic games I saw pictures of in the paper last year".

"We'll come back here this afternoon, eh Tom?"

"We sure will! Man, I haven't had so much fun in a long time!"

Again and again they climbed the hill and rocketed down. The gliders of their sleighs made the path smoother and smoother each ride and it seemed as if they reached a higher speed each time they went down.

They learned to steer better also, so that finally they almost touched the root at the far end and yet they sailed back swiftly, until they reached the foot of the hill again.

They widened the snowbank and went down side by side, or travelled behind each other, faster and faster. There was no one around to share the fun and yet they could never stop climbing the hill after each glide, wanting to do better yet, next time.

But then Dan looking around, after he had reached the top of the hill once more, saw Mr. Donaldson standing behind the house, waving.

He knew what that meant: It was time for dinner.

Too bad they had to stop, but they'd be back here in no time at all.

He shouted at Tom, who was just making a real good curve on the ice below.

"Dinner time, Tom!"

Tom came climbing up, panting and grasping for something to hold on to.

"Boy, I'm hungry too", he gasped. "My Mother had better have a good dinner ready. I feel as if I could eat the whole works".

After resting for a while they heard a sharp whistle. That was Mr. Donaldson again. The boys hoisted a broom, signaling that they had heard and understood.

"We're coming", Dan shouted, and at once he plunged down on his sleigh and amidst clouds of spraying and sparkling snow, he rushed down towards the Donaldson farm. Tom followed close behind, using the broom as a rudder, and shouting with excitement.

The last part of the way they had to walk, because the sleighs stopped. They waded through the deepest drifts just for the fun of it and when they reached the farm they looked more like living snow men than anything else.

Mrs. Donaldson greeted them at the back door. "I've phoned your Mother, Dan, and she said you could stay here for dinner if you like".

Tom greeted the announcement with a loud sort of a war cry. "Whoa! That's good! What are we having for dinner Mom?"

And Dan answered politely: "Thanks a lot, Mrs. Donaldson, I think it's grand, because we want to go back to the pond right after dinner".

"You'd better first brush your clothes off a little and leave your coats and boots in the garage", Mrs. Donaldson laughed. "I don't want you in the kitchen like this".

Dan felt almost as much at home with Tom's Father and Mother as with his own. He had come here so often and he had had meals here so often that it was the most usual thing in the world. When they were playing here, he would eat here. When they were playing at his house, Tom would have meals with them.

When everyone had his plate heaping full, Mr. Donaldson said grace. Then they were silent for a while, busy eating as if they hadn't had any breakfast at all.

But after a little while Mr. Donaldson said: "I have a little job for you fellows one of these days. Let me know when you're ready for it, will you?"

"What is it, Dad?" Tom asked.

Mr. Donaldson's eyes twinkled; he said: "I'm not sure, whether I should tell you now. It may spoil your appetite, you know!"

"Aw, come on, Dad! Is it something bad, something we don't like to do?"

"I don't know", Mr. Donaldson said. "You may like it and you may not. I can tell you, it's not an easy job!"

"But", he continued, "you fellows are growing so big, I think you can manage alright with the two of you".

"I'm sure we'll like it, Mr. Donaldson", Dan laughed. "If we've never done it before, I'm sure we'll like it!"

(To be continued)

DE LAAGSTE TARIEVEN
van en naar
EUROPA
NON-STOP
MET DC-7C
TOERISTEN KLASSE
Tevens dagelijkse DC-8
Straalvliegtuig Dienst
Bezoek Uw reisbureau
of bel de KLM
Kantoren in de 14 voornaamste Canadese steden
THE WORLD OVER
KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

TEACHERS' CODE OF ETHICS . . .

by J. W. F. UITVLUGT

This is the advice given to teachers — in public schools — who wish to change position:

1. Before accepting a position elsewhere, find out whether the Board of the school is considered to be "in good standing" — with the Teachers' Federation —.

A Board that has a reputation for being unfair to teachers, is blacklisted, and members of the Federation not to accept positions with such Boards.

The teacher is also advised to investigate living conditions, school equipment, etc.

2. A Teacher must not apply for a position before a vacancy is known to exist.
3. A Teacher must refrain from underbidding fellow-applicants for a specific position.
4. When a Teacher has accepted another position he must inform his Board within 48 hours of acceptance.
5. A verbal agreement to accept a position, by conversation, or by phone, is binding as if a written contract were signed.

Point one puts the spotlight on the great importance of good relations between Teachers and Board. How necessary for both to be careful about a good beginning "with God" and to maintain good relationship. Prayer for guidance is a constant necessity. Think of the results when there is neglect, when misunderstandings arise, when problems are not solved in a way that is satisfactory to both parties.

Point two says that it is unethical for a teacher to offer to replace another one who is serving. No doubt there will be cases where a certain teacher is not entirely content with the position he has and he begins to wish for a change. There may be a certain position in a certain school for which he has a special longing. There could be a number of reasons why another position seems more attractive. The locality may offer certain opportunities for further study, or for a more desirable style of living, for being with more congenial people, or for a better home, or for a higher salary, or for a combination of some, or of all these. Let the teacher realize that there are unwritten laws which stamp his decision to change as "right" or "wrong". Very often, what might be right for another person in another vocation, is wrong for a teacher in his profession. Think of the consequences! Will God approve your move?

Point three, underbidding another member of the profession, might be done in connection with point two. Underbidding can be done by offering to do the same job for less salary, or by offering to do more work for the same amount. A teacher might be tempted to make such "sacrifices" in orde to secure a more desirable position. And a Board might be sorely tempted to get a better teacher in such a manner. Let both remember that this procedure is unethical and that it is likely to end in disappointment for all concerned. This is not serving the Lord God, but rather serving the Lord "Self".

What about a Board who "overbids" to get the teachers they want? Is that good ethics?

One reason why a Salary Schedule was agreed upon by Teachers and Boards, is that it would prevent just a thing. Much can be said about this matter. And there may always be disagreement on some aspects of "salaries".

To begin with: Equal salaries are not equal when living conditions, living costs, and living standards are not equal in different localities. It makes a difference whether a teacher can rent a decent home for $50 a month, or whether the same kind of home costs $100. We know that such differences exist within this country, within a province. This fact alone knocks all notions of "equal pay" into a cocked hat.

Then there is the fact that teachers' "performances" are not equal. It is reasonable that a more efficient teacher should be worth more than one who is less efficient. There is a great deal of debate on this so-called "merit-rating" going on, and a satisfying solution has not yet been found. On the one hand it is argued that better work deserves better pay on the other hand is the fact that professional men charge flat rates for certain jobs. Lawyers, doctors, dentists, engineers, and architects have set fees for certain well-defined services. Members of the teaching profession should do likewise.

Again, lawyers, doctors, etc., do charge at will for jobs that do not fall within the well-defined categories. Moreover, some members of these professions become specialists in certain branches of their profession and they receive pay that is above the standard fees of the general practitioner. Quite often a very special specialist is offered very special inducement to accept a very special position. Certainly, there are such differences among members of the teaching profession.

A Salary Schedule, then, must not be understood as saying, "No more may be paid." At best it is a guide, saying, "To a teacher with such training and with so many years experience, and that teacher being an "average" in efficiency, you should not pay less than so much." If, for any reason, a Board is convinced that a teacher deserves special consideration, that Board is free to pay whatever the teacher is worth to them. This does not mean that a Board is free to use any kind of "ammunition" when they go "teacher-hunting". Here, too, the necessity of doing all things "in prayer", is of utmost importance.

As for point four, I would say that a teacher should do more than just inform the Board within 48 hours that he has accepted another place. I believe that a teacher who is contemplating a change, should, nearly always, inform the Board of his *intention* to change. It seems to me that good relationship between teacher and board naturally requires this.

If a teacher is giving good service to a school, he knows that his leaving will create a problem; the school is losing a good teacher; the Board must find another to fill the vacancy. The Board does not like to lose a good teacher, not even when there are plenty of good teachers available . . . The teacher owes it to the school to give the Board at least an opportunity to try to keep him. The Christian teacher knows that he is not his own master; he is in the service of the Great Teacher.

When a Board finds that a teacher is inefficient and incompetent, or when he is not cooperative, or when he is delinquent in his duties, or when his conduct is reprehensible, the Board will not suddenly pounce upon that teacher to hand him his walking papers. The law of Christian Love demands a different treatment. As a rule, a case of this type will be brought before the Board by one of its members. Very likely that member has become aware of the "trouble" through the complaint of a parent. What road should be followed? I'm sure most of us know, but it may not be amiss to remind each other.

First: when a parent, or anyone has a complaint against a teacher, it is the complainant's duty to act according to Matthew 18, "Go and see the teacher, and, in Christian love, talk things over". I believe that, among us, 99 percent of the problems would be solved instantly and in the right way. Why is this not done? You may be sure, when the complainer will not follow this road, *he does not want the problem solved;* he enjoys trouble; he would rather have the trouble continue than have it out of the way. How Un-Christian!

So, when a Board member receives a complaint, and is expected to bring it up in the Board meeting, it is his duty to say to the complainer, "What have you done to settle the problem?" Never should the member be persuaded to take it to the Board, when the complainer has not lived up to the injunction of the Lord Jesus (Matt. 18).

When this has been done, with unsatisfactory results, the Board must deal with the case. The Board owes it to the School, and to the Cause of Christian Education in general, to make every possible attempt to save the teacher. Merely dismissing the teacher is nothing but handing the problem to another School. Each problem should be solved "as close to home" as possible. The teacher who has become delinquent can best save his reputation, or regain it, exactly in the place where he has lost it. Again, how necessary for all to walk in close and constant contact with our God!

Unusual situations require unusual measures. When circumstances arise which prevent a teacher from fulfilling the obligations he has taken upon himself, the royal road is to go to the Board, explain the case, and ask the Board to consider what can best be done. The Board will appreciate having the opportunity to find the best solution. If there is no possibility of continuing service, the teacher must ask the Board to be "honourably released from further duties."

What if a Board can not fulfill its obligations? Suppose they have no money to pay the salary. Suppose the people move away from the school area. Suppose the people change their mind and quit sending their children to the private school . . . No doubt there are such possibilities, but they are so remote and they would create such difficulties that I dare not begin to discuss them here. Perhaps a Board member would care to give his opinion.

It is a good thing that all who have anything to do with a Private Christian School should know the basic principles of what is the Code of Ethics.

GAAT U VERHUIZEN?
U behoeft geen risico te nemen als u een verhuizer kiest. Alle verhuizers zijn NIET hetzelfde.
Neem een
United Van Lines
"Quality Move"
Dat is veilig, prettig en zonder zorgen. Telefoneer ons om een begroting.
FIDELITY
VAN & STORAGE
LIMITED
Peter Van Dijk, Hamilton
Bus. JA 7-9256
Res. JA 8-5333

Hi Neighbours!

Is all of Canada suffering from the same malady? Too much moisture? (1) Or are there sections of our fair land where the land is crying for rain. Seems hard to believe that such might be the case, but Canada is a large country and rain in abundance in the Maritimes might go with severe draught in British Columbia. But whatever the weather, everyone outside the city limits is anxious to get the seeding done, that's certain. Even a few old fashioned folks within these limits might cast a worried eye toward the sky. You can not plant beans in the mud, nor expect spinach to grow without moisture. Most of us love working with the soil although the early years have been spent on city streets. Some real city-slickers prove the old saying: A green thumb can grow anything. Being outdoors in the spring sunshine is a pleasant change from being busily engaged indoors for many months. Yet not long ago I heard of a group of ladies who do a very unusual work in the summer months, namely knit mittens. That pastime is confined (2) mostly to cold winter months, and to find a lady busily knitting mittens during the warm summerdays made an inguiry (3) necessary. The lady was making plans for the winter as part of a small group of women who joined her to supply "moppets with mittens" in the cold winter months ahead. If you take your dictionary you may not find the word moppets, but it means a small child. These ladies belong to a lodge who have the odd name of "Rebekahs". They are connected to the Independent Order of Oddfellows. The information I received is given by an intelligent individual who knows what he is talking about, and I think you might enjoy hearing about it.

Centuries ago, a maiden in the middle last carrying her pitcher (4) on her shoulder, went to the spring for water. There she found a wayfarer, sent by Abraham, a distant patriarch, to find from his remote kingsmen a bride for his son Isaac. The wayfarer announced his mission. In the maidens mind and soul was not a hint of hesitation or doubt. "I will go" she said simply answering the challenge of a new destiny in a strange land.

According to scripture there was divine promise that Isaac's bride would become the progenitor (5) of a great people. But the maiden could not guess that thousands of years later in a far country women voicing the simple words "I will go" would commemorate (6) her with kindly deeds.

The Independent Order of Oddfellows had its origin in England. It had taken firm root in America, when about 1840 a few liberal-minded brethren suggested that their wives be permitted to share the benefits of membership. The world was still a man's world. To most of the brethren the thought of women being admitted was unthinkable, a defiance (7) of the laws of God and man.

Yet a committee was formed to study the proposal (8). One of these committee members is remembered yet, a man willing to fight for what he believed to be right. This man was Schuyler Colfax a lawyer at South Bend, Indiana. He later became vice precident of the U.S.A.

The committee was overwhelmingly against admitting women into their lodge, but Mr. Colfax defended his ideas in flavor of the proposal with such eloquence (9) and skill that the verdict was: they will be allowed in and so the Rebekah lodge was organized in 1851.

Mr. Colfax wrote a ritual (10) for the use of the group which is still in use today, used by 500 different groups in foreign lands like Norway, Denmark, Iceland, Holland and also Asia and Cuba.

The order is dedicated to the encouragement of international friendship. Some time ago the President of the International Association wrote: "Rebekah, the character in Genesis was beautiful and graceful hospitable to a stranger from a distant land. Although she later exhibited (11) human weaknesses, she became an instrument in God's hand and she became ancestress of a great nation. In her reply to the servant: "I will go" she gave to Rebekahs of today a challenge. We have answered that challenge, where ever there is disaster, or need of a helping hand.

Rebekahs, I am told, open every meeting with prayer, a song and two practical questions: "Does anyone know of a member in distress" (12), and "Does anyone know of cases requiring the charity of the Order?" Every Assembly, in 37 States, the District of Columbia, 5 Canadian provinces and Iceland have a wealth of good works to report. Some support one or even more homes of the aged, or for orphans.

Many projects are introduced, and here I reach my starting point: The mittens for moppets.

In one city 550 pairs of mittens were distributed at Christmas and 50 more pairs where needed during the remainder of the winter.

This is purely a local project but they have done a lot of good on larger scale. The Educational Foundation, dating from 1927, functions as a revolving (13) fund and 1055 boys and girls have been helped to acquire an education.

The Order of Rebekahs is non-sectarian, open to all who recognize a supreme, intelligent being who governs the universe. Apparently this phrase must substitute the word "God", and the mediation Jesus Christ is not mentioned at all.

Its emblem is a circle containing an R. placed under the 3 links: standing for friendship, love and truth.

Their insignia includes 4 symbolic figures: A dove for peace, a beehive for industry, a lily for purity, a crescent moon with seven stars for light.

Morality, charity toward fellowmen and brotherhood are stressed.

A century and more since Schuyler Colfax stood so resolutely in his lone but winning fight, funds are being raised for a memorial to him. This memorial to be known as the Rebekah Friendship House is to be built in Colfax' home state Indiana.

It is strange to hear of a lodge based on the life of a person from Holy Scriptures, but a pity that such work can successfully be accomplished (14) by women in a group as the Rebekah Lodge and so often the Church fails to do just that. Their purpose and accepting of a challenge to "go" is honorable, but how many of these charitable organizations could be connected to a church so that these good works if done in the Lord's name would carry more weight. Why will members of these clubs do so much for it while it is so difficult to get volunteers and money for a project sponsored by church societies. Could it be that we can take a lesson from this?

Happy planting neighbours, see you next month.

Greetings from your
Neighbour

EEN KLEINE HULP

(1) vocht; (2) beperkt, bepaald; (3) aanvraag; (4) kruik; (5) voorvader; (6) herdenken; (7) trotseren, uitdaging; (8) voorstel; (9) welsprekendheid; (10) ritueel; (11) aan de dag leggen, vertonen; (12) nood, ellende; (13) omwentelend; (14) tot stand gebracht, bereikt.

"Give me an understanding heart."

Our prayers go out for fame and gain,
Or surcease from a world of pain,
But one small prayer I keep apart:
"Give me an understanding heart."

To look beneath the frown a while
And learn why lips have failed to smile;
To never, in a life so brief,
Add one more stone to human grief;

To truly, surely, comprehend
All efforts toward a purposed end,
And what it meant, and what it cost
To those who won — and those who lost.

Let something in my voice, or touch,
Although the something be not much,
Smoot out the hurt, prevent the smart;
"Give me an understanding heart".

BOEKEN

Bijbels, Dagboeken, Psalter Hymnals, Psalmboekjes, Dundrukbijbels.

Uitgebreide sortering. Vraagt prijslijst.

Book and Magazine Centre

Anton Lammers

36 Longwood Rd. North.

Hamilton, Ont.

Gaat U naar Holland?

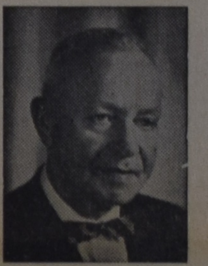

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Ook voor BOOTREIZEN van en naar Nederland voor U en Uw familieleden geldt nu:

BOEK NU — BETAAL LATER!

D. VAN DER STOEP

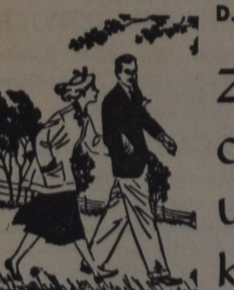

Zijn dat uw kinderen?

(7)

Met Koreman spreekt Jan over de crisis en over de regering. Op de bank wordt je saggerijnig van de saggerijnige gezichten voor het loket. Geldzaken geven tegenwoordig weinig blijmoedigheid. Devaluatie heeft zijn voor en zijn tegen. Geen sterveling kan zeggen wat het beste is. Dan zijn er de vliegongelukken en de vlieg-victoriën, hetgeen, voor het gesprek, ongeveer op hetzelfde neerkomt. Soms is er geen kaas en dan zegt Koreman dat hij à tout prix kaas wil hebben. Hij gaat naar de keuken om tegen de hospita te zeggen, dat zij dit toch ook wel weet en daarna wacht hij rustig tot de kaas gehaald is. Dat zijn zo van die kosthuisbelangrijkheden. Jan beklaagt zich over de spruitjes en gaat de keuken uit als een ondeugende kwajongen, zonder dat hij heeft durven kijken naar het gezicht van mevrouw Wagemaker. In dagen komen er geen spruitjes meer. 'Lust u geen spruitjes, mijnheer Van Loon,' vraagt Koreman, 'Mevrouw zei zo iets. 't Is niet erg, maar nu blijf ik er ook van verstoken.'

'Ik lust ze wel,' zegt Jan, 'maar niet om de andere dag.'

Van nu af aan worden de spruitjes prachtig over de dagen verdeeld.

's Avonds klopt het hart van de stad aan Jan's oor en maakt zijn bloed onrustig. Hij bezoekt allerlei vergaderingen, die in de kerkbode worden aangekondigd. Hij hoort over de nood in Rusland, de nood in Polen. Over de nood van de tijd hoort hij vele malen, opgeluisterd door muziek. 's Zondags hoort hij over de nood van het hart. Nood! N-o-o-d. Wat betekent dit woord?

Door Koreman krijgt hij een paar kennissen. Koreman komt een postzegel lenen.

'Nogal brutaal, hè?' zegt hij, 'voor zo weinig kennis. Maar aan mij ligt het niet dat de kennis zo weinig is. Wat doet u 's avonds. Ik studeer een paar avonden en voor de rest maken we 't ons gezellig. Er zijn nog een paar lui. Er is altijd wel wat te beleven. Ga eens een avond mee.'

Jan zoekt de postzegel in zijn portemonnaie en reikt hem over. Hij is een beetje overrompeld en wijst op een stoel.

'Ga even zitten.' Bedaard vouwt hij zijn krant dicht.

'Ik weet niet of mijn gezelschap u aan zou staan.'

''t Is te proberen. Morgenavond bridgen we op mijn kamer. Kom ook en maak eens kennis.'

'Ik kan niet bridgen. Ik ken geen enkel kaartspel. U vindt dat waarschijnlijk zonderling.'

'Och waarom? U komt van een dorp. Misschien doen ze daar niet aan deze mode-passie mee.'

'Nee, dat doen ze ook niet. Maar ze kaarten er wel. Bij ons thuis echter niet.'

'U is christelijk.'

'Juist.'

'Wel, ik begrijp het. Ik ben ook christelijk van huis uit, niet zo streng als u misschien, maar ik heb toch ook een christelijke opvoeding gehad. Dat uitgaan van ons is heel correct. Bioscoop een enkele maal. Een gezellig café. We bridgen en biljarten. Bridgen doen we ook wel thuis, hier op mijn kamer of bij de andere lui. Enfin, komt u morgenavond eens aan de overkant van het portaal op visite.'

Zo wordt het afgesproken en Koreman gaat met zijn postzegel heen. Deze postzegel herinnert Jan er aan, dat hij een brief naar huis moet schrijven. Hij pakt papier en zet de datum. Hij kijkt op zijn brede rode handen, waarin de smalle pen rust. Koreman's handen zijn smal en wit. Zijn haar ligt glad en blinkend op zijn schedel. Jan strijkt door zijn stugge blonde borstel, die rechtvaardig boven zijn brede gezicht staat. Hij gaat zijn nagels verzorgen en begin dan aan de brief.

Vier lui bridgen aan de tafel en in een hoek zit Jan van Loon en schaakt met Zwierstra, een lange magere Fries. Er gaan een paar woorden heen en weer in de korte pauzen tussen het spel.

'Eindelijk heb ik mijn partner gevonden,' zegt Zwierstra. 'Die jongetjes zijn snertkereltjes in dit spel. Ze bridgen eeuwig en zullen er eens aan ten onder gaan.'

De bridgetafel grinnikt.

'Schaken ze niet?'

Zwierstra zucht: 'Ze kunnen geen pion van een koning onderscheiden. Alleen Koreman schijnt er in zijn jonge jaren iets aan gedaan te hebben.'

'Wie was dat toch,' peinst Koreman met zijn blik op de kaarten, 'die ik onlangs op één avond tweemaal verslagen heb op het schaakbord?'

'Zo'n klein dik papventje uit Friesland,' zegt Bouma, 'je weet wel, hij huilde nog zo.'

'Jij hebt een Friese naam,' zegt Zwierstra, 'maar ik schaam me over je. Bridge door en houd je mond. Er is thans iemand met hersens in de kamer en ik heb al mijn aandacht nodig.'

'Laat u hem asjeblieft winnen,' vraagt Bouma, 'want hij kan niet tegen zijn verlies.'

Jan probeert de toon te pakken: 'Jammer,' zegt hij, 'ik had hem bijna.'

Zwierstra kijkt onthutst op. ''t Is toch niet menens,' vraagt hij. Jan schudt het hoofd en doet zijn zet.'

''t Lijkt er toch iets op,' zegt Zwierstra en ze spelen zwijgend en gespannen door onder de hoge schemerlamp.

Op de tafel is het geritsel der kaarten. Bouma is klein en breed geschouderd. Een blozend gezicht met dikke zwarte wenkbrauwen. 'Hoe is het met je schandaaltrommel?' vraagt hij aan Bertel. 'Is er nog iets nieuws in?'

'Dat is te zeggen,' antwoordt de journalist, 'er is een dominee uit zijn ambt ontzet.'

'Dominees interesseren mij niet,' zegt Bouma. 'Wat was het? Geld, vrouwen of drank?'

'Vrouwen,' deelde Bertel mede.

'Wie was het?'

'Ds. Looman.'

Arends kijkt verschrikt op. 'Nee toch ... !?'

'Ja, het is zo,' zegt Bertel.

'Een bekende dominee,' zegt Arends.

Jan heeft het gesprek gevolgd. Hij kent Ds. Looman niet, maar wist wel dat hij hier stond. Hij was met verlof, heeft hij gehoord. Koreman kijkt Jan aan, maar vestigt dadelijk zijn aandacht weer op de kaarten.

''t Is ook een mens,' zegt hij.

'Ik vind het anders nogal schandalig van iemand, die Zondag aan Zondag met een vroom gezicht op de preekstoel staat,' is de mening van Bouma, 'je hoort het nogal eens van dat soort lui.'

'Och, van anderen hoor je het niet,' zegt Bertel, 'of je vind het niet erg. Maar 't is natuurlijk niet netjes. Ik bied twee harten.'

Het spel gaat door.

Zwierstra komt met een rood hoofd en een diepe zucht uit de concentratie van zijn spel. 'Ik geef 't op,' zegt hij, 'u was me de baas. Het is te laat voor nog een partij, maar ik wil het graag nog eens overdoen.'

'Met plezier,' zegt Jan. Ze spelen de partij vluchtig na en discussiëren over een bepaalde voortzetting.

Bij de tafel komt roerigheid. De robber is weer uit. Koreman haalt een fles en glazen uit de kast. Het gesprek wordt levendig.

Bouma begint weer over de dominee. 'Zaag daar nu niet over door,' vindt Arends. 'Man, je lijkt de buurvrouw wel. Bertel, je moet hem nooit meer iets van dominees vertellen. Hij kan toch geen personen van zaken onderscheiden.'

'Wat bedoel je?' vraagt Bouma.

'Ik bedoel, dat zaakje van die dominee heeft niets met zijn geloof, niets met zijn kerk te maken. Je trekt een gezicht van: daar heb je nu de christelijkheid. Dit doet toch aan de waarde van het christendom niets af of toe. Ik weet nog niet of het zo kwaad is om christen te zijn. Wat houden wij er voor een levensbeschouwing op na? Heb jij iets behalve je werk en je biertje?'

Bouma wordt rood in zijn gzicht. 'Wat weet je van mij af?' vraagt hij schor. 'Wat weet je van ons af. Zijn wij leeghoofden? Leven wij er maar op los? Denken wij nergens over na?'

(Wordt vervolgd.)

Boekbespreking

Dr. L. Praamsma: Lerende hen onderhouden, 2 dln., Uitg. J. H. Kok N.V. Kampen, 1959.

Dit is Dr. Praamsma's **Groot Vertelboek voor de Catechisatie.** Het zal door vele catecheten met vreugde begroet en met vrucht gebruikt worden. Het boek behoort tot de "magere" klasse. Ik bedoel daarmee het volgende. We hebben heel wat boekjes voor de Catechisatie en — helaas — de meeste zijn niet erg goed en verscheidene zijn niet goed genoeg. Natuurlijk zijn er ook enkele, die wij als geslaagd kunnen beschouwen. Dit is één klasse. Daarnaast zijn er heel wat Catechismus-verklaringen. Dit zijn meer grote-mensen boeken of dominees-boeken. Daaronder vindt men veel voortreffelijk werk. Dit is de andere klasse. Maar er is onder ons een groeiende behoefte aan een "leermethode" voor de catechese, een didactiek of handleiding, die de catecheet vertelt hoe hij het materiaal of de materialen die hij tot zijn beschikking heeft, het best kan gebruiken. Daarom zijn we ook erg blij met Dr. Praamsma's "hulpboek voor de catecheet", zoals de ondertitel luidt. We zijn ook dankbaar voor het feit dat de auteur blijkbaar de Catechismus nog steeds beschouwt als het voornaamste *leerboek* voor de catechisatie. Dit is juist. We lezen de Bijbel en we leren de Catechismus. Dan zijn we op de goede weg. Ook aan de Bijbel zelf wordt in deze didactiek veel aandacht geschonken. Dr. Praamsma's methode is die van de vertelling. Zelf schrijft hij in zijn inleiding: "Uitgangspunt was . . . de gedachte, dat de jongere catechisanten nog altijd het meest worden vastgehouden door de vertelling . . . Overigens vergete niemand dat ook voor hen (de oudere catechisanten) de vertelling nog steeds van betekenis blijkt, ze willen er graag naar luisteren en er graag van leren."

Natuurlijk "ligt" deze methode Praamsma ook erg, hij komt uit een vertellend geslacht en hij is zelf kerkhistoricus, die ook in zijn boeken over de geschiedenis van Calvijn en van de Afscheiding er in geslaagd is het bestudeerde in een "spannend" verhaal samen te vatten. Gelukkig dat daarbij de fantasie aan banden gelegd wordt door het wetenschappelijk onderzoek. Dat Praamsma een echte verteller is, is mij ook weer gebleken tijdens de bezoekjes die ik hem bracht nu hij reeds maanden lang worstelt met pijn en moeite op de lange weg naar het herstel na zijn ernstig auto-ongeluk. Meestal duurt het niet zo lang of Praamsma vergeet de pijn voor een tijdje in het vertellen van iets dat hij heeft gelezen of beleefd.

Deze didactiek voor de catechisatie gaat er terecht van uit, dat het kind nooit sterft in de mens en ik ben er zeker van dat wanneer Praamsma in de behandeling van Zg. 48 "Uw Koninkrijk kome" het verhaal van Nommensen onder de Batakkers op Sumatra vertelt, geen "onuitstaanbare" jongen het in zijn hoofd zal halen zijn buurman op de tenen te trappen of propjes papier af te schieten naar een meisje op de eerste rij.

We kunnen gelukkig zeggen, dat de geschiedenissen die Praamsma vertelt, er maar niet wat bij gezocht zijn. Praamsma is te veel een man van wetenschap om zich te wagen aan allerlei spannende illustraties, die geen betrouwbare historische achtergrond hebben. Hij gaat er terecht van uit, dat we de geschiedenis niet mooi behoeven te maken en dat niets spannender is dan het Woord van God Zelf. Zo vertelt hij Hand. 16: 11-34 (Paulus in Philippi) in zijn behandeling van Zg. 7 (het ware geloof), Matth. 3:13-17 (De Doop van de Here Jezus) in zijn bespreking van Zg. 8 (Drieeenheid), 2 Sam. 6 (Uzza's zonde) in de bespreking van Zg. 36,37 (het derde gebod), Gen. 13 (Lot's keuze) bij Zg. 47 (Uw wil geschiede), enz.

Dat Praamsma goed "reformed" blijkt te zijn in de aantekeningen die hij op de vertelling, vooral "voor de ouderen", laat volgen, mochten we van hem verwachten. Hij geeft daarbij telkens blijk van een diep inzicht in de Heilige Schrift en gebruikt een gezonde exegese van de "gezonde woorden" (2 Tim. 1:13) ook ter bestrijding van moderne ketterijen zoals die van de Jehovah-getuigen.

We wensen dit boek in de hand van alle predikanten en ook van al onze ouderlingen voor hun eigen studie ter voorbereiding van het huisbezoek en voor het geval zij geroepen worden om catechisatie te geven, wat onder ons in Canada nogal eens voorkomt.

Een woord van waarschuwing, vooral aan het adres van de dominees, mag daarbij niet ontbreken. Volg dit boek niet "slaafs", er zijn meer methoden. "The one indispensable factor in a good system of education is the teacher. Good teachers will make good schools under even the most trying of . . circumstances. On the other hand, even the best equipment is unproductive of educationally good results if used by a poor teacher." (The church in our town, by Rockwell C. Smith, p. 104). Men spreekt wel over de catechisatie als "het moeilijke uur" en we moeten ook toegeven dat aan de opleiding van de predikant teveel de opleiding tot de catechese ontbreekt. Veel dominees moeten daarom op de catechisatie een hoog leergeld betalen. Maar één van de redenen is ook, dat menig predikant wel zijn preek geheel uitschrijft, maar zich geen tijd gunt zich voor te bereiden op de catechisatie. Ik vind dat de dominee zijn les moet kunnen "dromen" voor hij ze geeft. Hij moet goed weten *wat* hij wil uitleggen en *hoe* hij van plan is dit te doen.

Ongemerkt is deze boekbespreking een beetje catechetiek geworden, maar ik ben er zeker van Praamsma op mijn hand te hebben als ik de catecheet er toe aanspoor Praamsma's boek met verstand te gebruiken. Het is niet bedoeld als een handleiding om de catechese alleen maar gemakkelijk te maken.

R. Kooistra

DR. MARIUS BARBEAU

bestudeerde de Indiaanse Totemkunst

(Can. Scene) — De Canadezen hebben een groot deel van hun kennis betreffende de prachtige totemkunst van de Indianen van dit land, die langs de Noord-west kust van British Columbia wonen, aan twee bekende Canadezen te danken — de kunstenaresse Emily Carr en de evenzeer beroemde anthropoloog Dr. Marius Barbeau. Emily Carr bracht vele zomers schilderend door in deze Indiaanse dorpen en totempalen zijn op vele harer doeken afgebeeld. Barbeau, die de Tsimshian Indianen bezocht, die langs de Nass en Skeena Rivers wonen in het binnenland van British Columbia als ook langs de kust ten Zuiden van Alaska, maakte een lange, grondige studie speciaal van deze stam. Deze Indianen waren vissers en woonden in vaste nederzettingen in lange, gemeenschappelijke huizen, gemaakt van houten planken, welke gekloofd waren van de reusachtige rode ceders van de berghellingen. Zulke planken waren dikwijls veertig tot vijftig voet lang en een paar voet breed. Vele mensen, allen op een of andere manier verwant aan elkaar, woonden tezamen in één groot huis; iedere familie nam een "box" langs een zijwand in beslag. Over de hele lengte in het midden van het gebouw lagen de vuren van de verschillende families verspreid, en langs de muur bevonden zich de slaapbanken met nog een tweede rij er boven en bergplanken. De Tsimshian Indianen langs de kust van British Columbia behoorden tot enkele van Canada's meest ontwikkelde en ingewikkeldste Indianen groepen en hun totemkunst geeft het bewijs van hun indrukwekkende stoffelijke cultuur.

Het komt vele mensen voor, dat totems slechts en reeks vreemde figuren, gezichten en dieren zijn, gesneden in een rechtopstaande paal. Sommigen hebben het verkeerde idee, dat deze figuren Indiaanse godheden vertegenwoordigen. Deze totems waren geen heidense goden of demonen; zij werden nooit aanbeden; gewoonlijk beeldden zij mythen of overleveringen van de stam uit. Vele er van zijn te vergelijken met een soort familiewapen. Omdat de Indianen geen geschreven taal hadden, werd de geschiedenis van de diverse families door middel van totempalen doorgegeven — hun sterk symbolische figuren werden door de Indianen gevormd van de rechtse, beste reuzen-ceders. Gelijksoortige familietotem-emblemen werden op de huizen geschilderd, op palen binnenshuis, op kledingstukken en huishoudelijke bezittingen.

Deze scheppende kunst bloeide in de 19e eeuw onder de Tsimshian Indianen, nadat deze Indianen in aanraking waren gekomen met de blanken en nieuwe stalen gereedschappen konden krijgen, hetgeen het snijden van de totems veel vergemakkelijkte. Daar zij echter dit snijwerk baseerden op oude Indiaanse motieven, en bovennatuurlijke wezens en mythologische monsters bleven afbeelden, evenals mensen als dierenfiguren, leverden de totempalen waardevolle inlichtingen over vroegere geloven, gewoonten en folklore. Ook kleiner en fijn snijwerk in leisteen, in type overeenkomend met de totems, werd door de stammen langs de noordelijke kust gemaakt.

De stijl van het totemsnijwerk varieert. De Tsimshian Indianen vertonen zeer ingewikkeld snijwerk; het werk van de Kwakiutl Indianen laat buitengewoon groteske figuren zien en geeft de indruk van zwaarte en kracht. De prachtige Haida totems, waarvan er één de bekende Thunderbird is, een mythologisch wezen van reusachtige gestalte, die in de bergen woonde, zijn kenmerkend om hun rust en sterkte. Andere geliefkoosde dieren, die afgebeeld werden, zijn de arend, raaf, kikvors, grizzly beer, killerwhale en wolf. De kleuren, die gebruikt werden om de totems te schilderen, werden verkregen door gemalen steen en visolie te mengen, ook andere natuurlijke verfstoffen als rood oker.

Marius Barbeau ,die de Tsimshian Indianen van British Columbia meer dan negen keren bezocht, bepaalde als anthropoloog zijn belangstelling in hoofdzaak tot twee gebieden, de Indiaanse cultuur van de Noord-West kust en Frans Canada. Omdat hij zich interesseerde voor folklore en volksmuziek, heeft hij veel gedaan om vele honderden verrukkelijke Indiaanse volksverhalen en -liedjes op te schrijven en uit te geven. Barbeau, wiens familie in de 17e eeuw uit Frankrijk naar Canada kwam, heeft waarschijnlijk meer dan enig ander gedaan om de Canadezen bekend te maken met de folklore van de inheemse Indiaanse en Eskimo bevolking van dit land. Hij heeft ook soortgelijk materiaal verzameld en voor ons behouden van Frans-Canadese bronnen in de provincie Quebes, waar hij geboren werd. Hij was de eerste Frans Canadees die met een Rhodes studiebeurs naar de Oxford University ging; in zijn later leven wonnen zijn prestaties als anthropoloog, folklorist en schrijver hem een eredoctoraat van Oxford. Aan de hand van folkloristisch materiaal, uit de eerste hand verzameld, heeft hij meer dan 700 boeken, verhandelingen en andere artikelen samengesteld.

Dank zij de belangstelling, gewekt door individuele Canadezen als Emily Carr en Dr. Marius Barbeau, zijn vele unieke totems, waarvan sommige tussen de 70 en 110 jaren oud zijn, te voorschijn gekomen uit verlaten Indiaanse dorpen langs de kust van British Columbia. Deze worden voor het nageslacht bewaard in musea door heel Canada.

RIDING A GENUINE THUNDERBIRD

It isn't every youngster that gets a chance at a "Thunderbird" ride, but 12-year-old Daniel Wing is doing just that at Thunderbird Park in Victoria, British Columbia. Actually, this "Thunderbird" is an unusual horizontal totem pole, one of many such creations on display at the park. Danny is perched on the back of a whale, which is held in the talons of the thunderbird. The triumph of the thunderbird over the whale is a common theme in the totem pole art of British Columbia's Indians. This totem pole was designed by the Haida tribe.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741
•
51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

This is one of the many fine illustrations in

YOUTHFUL OUTLOOK

The new Christian Youth Magazine in the English language

- Inspiring Articles
- Interesting Features
- Discussion Personal Problems

Subscription price only $3.00 per year

Calvinist-Contact subscribers this year only $1.00

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD. Box 34, Station B, HAMILTON, ONT.

Onder de SCHEMERLAMP

(I)

Beste Lezeressen,

Het doet me altijd plezier, als ik waardevolle reacties uit onze kring ontvang op hier behandelde onderwerpen. Niet alleen omdat daaruit Uw belangstelling voor onze Schemerlamp blijkt, maar vooral om het intens meeleven met anderen, dat er uit spreekt. Deze week en de volgende is onze rubriek aan zulke nagekomen reacties gewijd (waarvan één zelfs uit Nederland!) en ik verzoek U daarom even in Uw herinnering te duiken.

De eerste brief is van Mrs. V. uit Ontario en naar aanlediing van wat ik schreef aan een oudere lezeres, die erover denkt (of dacht) om naar Nederland terug te keren. Wat zij vertelt, is van belang voor oudere immigranten en wel speciaal voor Mrs. A., onze bovenbedoelde abonnee. Ik hoop, dat zij niet vergeet om haar C.C. te lezen! Hier komt Mrs. V.: "Als ik het adres wist van dat echtpaar, zou ik ze beslist schrijven, echter alleen om te onderstrepen wat jezelf al zei. Ik verkeer n.l. in veelgelijkende omstandigheden. Was 58, toen ik emigreerde, ben nu 5½ jaar hier. Was vorig jaar drie maanden in Holland, heb daar acht broers en zusters. Velen vroegen me: Blijf toch hier, je hebt zoveel familie en kennissen hier, krijgt ouderdomspensioen, als je 65 bent enz. enz. Maar ik had alles al tevoren overwogen en geïnformeerd. Ik ben weduwe, maar al leefde mijn man nog, een huis krijg je in Holland niet meer. Op die leeftijd word je verwezen naar tehuizen voor ouden van dagen. Die zijn soms prachtig met veel vrijheid, maar je moet rijk wezen om dat te kunnen betalen.

Het ouderdomspensioen krijg je inderdaad, als je de laatste zes jaar in Holland hebt gewoond. Ik weet niet hoeveel een echtpaar krijgt, maar als alleenstaand persoon ca. fl. 90.— per maand. Maar dan doe ik hier met $55.— meer dan in Holland met fl. 90.—, dat zal iedereen tegenvallen, die hier heeft gewoond. Bovendien, dit vrijere ruimere leven en wonen vind je in Holland niet.

Ik heb maar één kind, dat hier woont, en ik heb 1 kleinkind. Daar zou ik in Holland erg naar verlangen en hen misschien nooit meer zien. Ik moet ook zelf mijn brood verdienen, maar doe dat niet door schoonmaken bij Canadezen. Verzorg de gezinnen, waarvan de moeder door ziekte of een baby naar het hospitaal moet. Dat is dankbaar en mooi werk. Verder ga ik veel babysitten. 't Mag niet zo'n groot inkomen geven, maar ik heb meteen de kost en houd er altijd nog van over.

Soms zegt wel eens iemand: Maar wat moet je nu, als je wat ouder wordt en je kunt dit werk niet meer doen? Dan is altijd mijn antwoord: God heeft me nog nooit alleen gelaten en me steeds nog de weg gewezen, die ik moest gaan. Kan ik dit niet meer doen, dan zal er wel voor me gezorgd worden of er is iets, dat ik wél kan doen. Heb al eens overwogen op de een of andere manier op 't gebied van handel binnenshuis wat te verdienen.

Dit echtpaar moet beslist goed overdenken, wat ze doen en niet te overijld naar Holland terug gaan. Al die rijkdom en voorspoed, die daar thans heerst, kon mij niet bekoren te blijven. En als die Mr. A. in Holland wil gaan werken en bezit geen enkel diploma, dan komt hij niet ver, terwijl je hier alles kunt aanpakken."

Mijn hartelijke dank, Mrs. V., voor Uw schrijven, dat een welkome aanvulling vormde. Ik was blij om van U, die uit ervaring spreken kan, te horen! Voor iemand van 64 jaar oud, bezit U een verrassend jeugdige uitkijk en ik vermoed, dat vele lezers een beetje jaloers zullen zijn op Uw vertrouwen. We wensen U ook verder in alles God's zegen toe!

De tweede brief, die we afdrukken, is van Mary en naar aanleiding van het kortgeleden behandelde epistel van twee vrienden, die hun nood klaagden over het tekort aan trouwlustige meisjes in Canada. Bob, attention please! Hier komt een lezeres, die begrip en sympathie voor je heeft en bovendien weet, wat het betekent om getrouwd te zijn met een man, die aanmerkelijk ouder is:

"Dat stukje van die twee jongens was interessant en waar. Canada heeft meer Hollandse jongens dan meisjes, niet van jongere leeftijd maar zo tussen de 25 en 40 jaar. Het leven van deze jongens is moeilijk en hard, als ze alleen zijn. Jammer genoeg begrijpen vele meisjes dat niet, omdat ze zelf nooit alleen zijn. Ze zijn meestal geëmigreerd met vader en moeder mee, maar heel veel jongens komen alleen en blijven soms lang alleen.

Mijn man is geen 10 of 12, maar 15 jaar ouder dan ik ben. We zijn na een niet te lange verkering getrouwd en hebben nu vier kinderen. Mijn man was 40 en ik 25, toen we trouwden, en we zijn erg gelukkig met elkaar. God zelf heeft ons bij elkaar gebracht en we zijn er Hem nog elke dag dankbaar voor. Ik zie geen enkel nadeel in een huwelijk met een oudere man en zal een meisje nooit afraden om met een oudere jongen (wat is oud? het leven begint pas bij veertig!) om te gaan of te trouwen. Wel zou ik hen aanmoedigen, want volgens mij heeft een oudere man meer tijd, liefde en genegenheid voor zijn vrouw.

Alleen nog dit: als een jong meisje veel van uitgaan en dergelijke houdt, dan geloof ik niet, dat het een oudere jongeman aan te bevelen is om haar te trouwen. Tenzij hij zelf ook van een uitgaansleven houdt. Mijn man is graag thuis en ik ook en we verstaan elkaar buitengewoon goed. Als laatste aanmoediging voor de meisjes nog dit: it is better to be an old man's darling than a young man's slave! Als de jongens zich weer erg eenzaam voelen, dan komen ze maar eens voor een kop koffie bij ons. Ze zijn altijd welkom."

Veel dank voor je brief, Mary! Laten we hopen, dat er onder ons meisjes zijn, die jouw deskundige opmerkingen in hun sierlijke oren knopen. Bob en zijn vriend zullen dan binnen niet te lange tijd hun vrijgezellenstaat kunnen beëindigen. Om de uitnodiging aan het slot van je brief moest ik eventjes lachen. Het is reuze lief van je, maar helaas wonen deze twee knapen een paar duizend mijl bij jullie vandaan, zodat ze niet kunnen aanwippen voor een bakje troost . . . Hartelijke groeten voor jullie samen!

Zelfs uit Nederland kwam een brief binnen om Bob een hart onder de riem te steken. Nou, is dat service of niet? Uit de aardige brief van Mevrouw D., Zuid Holland, nemen we het volgende over:

"Mijn man en ik zijn vorig jaar drie maanden gast geweest van onze zoon en schoondochter in Canada. We hebben van die trip buitengewoon genoten. Zelfs heeft mijn man zich nuttig kunnen maken door aan verscheidene farmers de eerste beginselen van het kaasmaken te leren! . . . (Daar in Fort William hebben ze de fijne kneepjes echter nog niet te pakken. S.) Nu ontvangen we C.C. en ik las daarin Uw verzoek, waaraan ik graag voldoe.

Ik was 18 jaar oud en had een vriend van 20. Aardig, maar mee trouwen? Welnee, als ik nog eens trouw, doe ik dat met een man, niet met een jongen. Toen dan ook na verloop van tijd, ik was 20, een jongeman van 32 jaar me vroeg zijn vrouw te worden, zei ik ja. Eerst was ik nog een poosje besluiteloos, maar eigenlijk meer om wat *men* er van zeggen zou dan om mezelf. En daarna? Was ik zo trots als een pauw op mijn man. Hoe beter ik hem leerde kennen, hoe meer ik hem hoogachtte. We waren zo gelukkig als mensenkinderen maar zijn kunnen. Hij is op 57-jarige leeftijd overleden.

Na enkele jaren trouwde ik met een man van meer gelijke leeftijd en we zijn nu alweer achttien jaar getrouwd. En, zoals mijn man soms zegt, we zijn alle dagen dankbaar, dat we elkaar gevonden hebben.

In onze kennissenkring zijn ook enkele ongelijke paren. Het ene is in onze ogen een ideaal huwelijk, het ander is net vader en dochter. Zij zijn altijd verschillend van elkaar, maar ach, dat is met huwelijken van gelijke leeftijd toch ook wel zo? Al met al: ik zie wél bezwaar in een verhouding, waarin de vrouw ouder is, maar niet in de verhouding man ouder en vrouw jonger. Waar de grens ligt? Daar waag ik me niet aan. Van het allergrootst belang is samen de Here dienen!"

Ook U, Mevrouw D., zeer bedankt voor Uw schrijven. Het is altijd leuk om te merken, dat ons blad ook overzee met zoveel interesse gelezen wordt. U durft geen grens aan te geven, maar kunt zelf meepraten over een leeftijdsverschil van 12 jaar. Dat is voor ons doel ruim voldoende. Met Uw slot-opmerking zijn we het volkomen eens, "samen de Heer dienen" is in een huwelijk van het allergrootst belang. We hopen, dat U C.C. nog vaak met veel genoegen zult lezen en zenden U groeten uit het verre Canada!

Met jou zijn we nog niet klaar, Bob. Volgende week komt er een dikke brief aan de beurt, die voor jullie bestemd is. Zorg, dat je erbij bent!

Wel, dit is het weer, lezeressen. We hebben nu ruimschoots de tijd gehad om over deze beide onderwerpen van gedachten te wisselen, Hebt U dus iets anders, dat U graag zo onder-ons besproken wilt zien, schrijft U dan maar even naar De Schemerlamp, p/a Calvinist-Contact. Dan komt het vanzelf terecht bij

UW SASKIA

De beste pepermunt is nog steeds King!
Vertegenwoordigers:
Peter Miedema Co. Ltd.
LONDON, ONT.

NAAR NEDERLAND
Bespreek tijdig Uw passage!! Ook voor familie overkomend uit Nederland. Alle inlichtingen:
VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. - OSHAWA - Telefoon RA 3-4471
Agenten voor HOLLAND AMERICA LINE en EUROPE CANADA LINE

HERE I GROW!

Uitsluitend echte amandelen en eerste klas grondstoffen maken Voortman's speculaas tot de beste die U ooit geproefd hebt!

't Is anders — 't is beter!
U behoeft het slechts eenmaal te proberen en ook U zult zeggen:
VOORTMAN'S IS TOCH BETER!

FINEST IN BAKING
VOORTMAN'S
BURLINGTON, ONT.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

God die leven gaf en leven spaarde, verblijdde ons met de geboorte van een dochter en zusje

MARGARET

G. Broekstra.
D. Broekstra—Zijlstra.
Bert - Shirley - Richard en Theresa.

Hagersville, R.R. 1, Ont.
Mei 1961.

With great joy and gratitude to the Lord we announce the birth of our son

PETER GREGORY

Mr. and Mrs. A. Beukema.
518 Wealthy, S.E., Grand Rapids.
May 12, 1961.

Mr. & Mrs. Lefert Batterink announce the marriage of their daughter

HENNIE
to
Mr. RALPH W. MOESKER

on Friday, June 2nd, in the Christian Reformed Church of Wyoming, Ontario.
The Rev. J. Quartel officiating.

Wyoming, Ont., R.R. 3.
Thedford, Ont., R.R. 2.

RALPH SOL
en
JOANNE VAN MARRUM

geven U, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats vinden op Woensdag 7 Juni 1961, des avonds 7.00 in de Chr. Ref. Church, Woodstock, door de Rev. W. Feenstra.

Toekomstig adres:
551 Grant St., Woodstock, Ont.

De Chr. Muziek Vereniging "The Trumpet" van Belleville en Trenton betuigt hiermede haar diep medeleven met

Mrs. HANS HOEKSTRA

en familie, die zo diep getroffen zijn met het plotseling overlijden van Man en Vader.

Onze actieve voorzitter is ons voorgegaan. Moge de Here Zijn grote trouw en genade hen geven in dit zwaar verlies.

Rom. 8 : 28.

Het Bestuur.

Plotseling nam de Here van ons weg onze lieve Man, Vader, Behuwd- en Grootvader

GOVERT VAN BARNEVELD,

op de leeftijd van 47 jaar.

"Zijn leven was geborgen in Christus."

Psalm 146 vers 5.

De diepbedroefden:
M. van Barneveld—van de Broek.
Kinderen en kleinkind.

Petrolia, Ont., 11 Mei 1961.

God nam tot Zich, geheel onverwacht, ons geliefd en geacht medelid

Mrs. W. JANSEN.

Trooste de Here haar man en kinderen in dit voor hen zo zware verlies.

Namens de Vrouwenver. te London, Ont.
Mrs. J. Broer, pres.
Mrs. W. Beldman, secr.

On May 15th, 1961, the Lord took unto Himself, our dear Son, Brother and Uncle

PETER VANDERZWAAG,

in his 31st year.

"The Lord gave, and the Lord hath taken away; blessed be the name of the Lord."

Mr. and Mrs. Harry Vanderzwaag.
Albert and Jeanette Vanderzwaag.
Catherine and Mac Vandermeulen.
Jeanette and Edward Zwart.
Joan and Ken Vanderwal.
Edward.
Harry.
Nephews and Nieces.

15 Leland St.
Hamilton, Ont.

The Young People Society Immanuel, of the Immanuel Christian Reformed Church sorrowfully announce the passing away of their dear member and friend

PETER VANDERZWAAG.

May 15, 1961.
Hamilton, Ont.

May the Lord graciously comfort the bereaved family.

Plotseling nam de Heere van ons weg onze geliefde Vrouw en der kinderen zorgzame Moeder

ALICE JANSEN,
geb. Beldman,

op de leeftijd van 45 jaar.
Dat zij juicht voor Gods troon is ons tot rijke troost.
De diepbedroefde familie:
Dorchester:
W. Jansen.
Willy.
Hermina.
Micheal.
Elizabeth.
Joanne.
Alice.

Dorchester, Ont.
16 Mei 1961.

Tot onze grote droefheid nam de Heere plotseling uit ons midden weg onze geliefde Dochter, Zuster en Tante

ALICE JANSEN,
geb. Beldman,

op de leeftijd van 45 jaar.

Haar leven was Christus, haar sterven gewin.

Port Dover:
Vader en Moeder Beldman.
Nanticoke:
D. Beldman en fam.
Dorchester:
J. H. Beldman en fam.
Epe (Holland):
G. Beldman en fam.
Port Dover:
J. Joldersma en fam.
London:
Ann Beldman.
London:
B. Kobus en fam.
Byron:
W. Beldman en fam.

Dorchester, 16 Mei 1961.

---

78 Acres Mixed Dairy Farm

9 Kamer huis. Barn 35 x 70, machineschuur, varkenshok. 17 melkkoeien, 7 heifers, 3 kalveren, 1 sow. Tractor, ploeg, zaaimachine, power mower, side delivery rake, Surge melkmachine. Enz. enz. Deze farm ligt mooi aan Highway, vlak bij de kerk en school in Wellandport. Vraagprijs $ 25,000. Down $ 7,000.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Highschool girl, 15 years old, would like position as

MOTHER'S HELPER

for the Summer Holidays. Loves children, could start first week in June. Apply under Box No. 1377, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

100 ACRES ON 86 HIGHWAY
Good buildings, with all conveniences.

175 ACRES ON 86 HIGHWAY
Extra good buildings, with city conveniences. Close to Lucknow. One the better farming districts in Western Ontario.

A number of other farms, well located, with a range of prices to suit purchaser.

These are high producing farms and can be bought on terms.

W. L. STEVENSON, Real Estate
Mount Forest.
Contact John Hall, Salesman.

TER OVERNAME

Groceries and Clothing Store

op een goede stand in de Main Street van een town van plm. 1200 inwoners in Zuid-West Ontario. De store is zelfbediening en voorzien van goede koelinstallaties en machines. Boven de store is flinke woongelegenheid met 3 flinke bedrooms, grote livingroom, ruime keuken, bathroom en utility room. Deze zaak is een goed lopende zaak waar men een goed bestaan in kan maken. Dit is werkelijk een mooie gelegenheid voor iemand die voor zichzelf wil beginnen, met een laag downpayment van $ 2000.— plus stock.
Indien gewenst is het direct te aanvaarden. Brieven onder No. 1376, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARMS FOR SALE
in the area of
Collingwood, Ontario

junction Highways 24 and 26, on the Georgian Bay.

General, Cashcrop and Dairy Farms at reasonable prices.

Write to: Gerrit D. De Ruiter, Clerk, R.R. # 2, Collingwood, Ont.

THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH,
233 Hurontario St.,
Collingwood, Ont.
Services 10 A.M. and 2.30 P.M.
Welcome to Everyone.

Eerste klas grote Dairyfarm met melkcontract te koop

U zult niet gemakkelijk een betere en mooiere farm kunnen vinden.

Prachtig gelegen aan de rand van een welvarende industrie stad met meer dan 35,000 inwoners.
De farm bestaat uit bijna 200 acres zeer vruchtbaar land, waarvan 5 acres bos, voorts alles bewerkbaar. Geen stenen en mooi vlak.

De eerste en grootste barn is slechts enige jaren oud, modern ingericht en voorzien van 48 stanchions met waterbowls, 5 ruime calves boxes, opslagplaats voor graan, melkhuis en tevens nog een flinke ruimte voor ongeveer 15 stuks jongvee. Op de hooizolder kunnen 10.000 balen hooi en stro worden opgeslagen.

Er is altijd volop water voor het gehele bedrijf.

65 STUKS (hoofdzakelijk) STAMBOEKVEE, waaronder 44 melkkoeien en 21 stuks jongvee.

2 tractors, combine, baler, nieuwe zaai-machine, manure spreader, side delivery rake, ploegen en vele andere machinerieën.

De 2 flinke huizen bieden woongelegenheid voor 2 grote gezinnen en zijn in prima staat. De tweede barn is ouder, zeer geschikt voor jongvee, varkens.

Maak eens een afspraak met ons en kom deze farm zo spoedig mogelijk eens bezien, het is zeer zeker de moeite waard.

De vraagprijs is $ 85,000.—, gevraagd downpayment $ 19,000.—, doch met een betrouwbare en vakbekwame familie kan over het downpayment worden onderhandeld. Er is $ 66,000.— hypotheek beschikbaar à 5½% met zeer gemakkelijke terugbetalingsvoorwaarden.

Telefoneert U ons even of schrijft U ons even een briefje.

K. KRAAY, Real Estate Broker
15 KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Telefoon WEbster 4-1813. Huisadres 2 Juliana Crescent.

Stands to lease

FESTIVAL ELORA, Aug. 7, 1961

Christian Choir Association of Ontario

a. RESTAURANT
b. FRUIT
c. CONFECTIONERY
d. BOOKS
e. TRAVEL AGENCY

Those who are interested are kindly requested to write before June 25th to Mr. C. Vande Leek, 91 Jacobson Ave., Merriton, Ont.

THE BOARD.

De volkstelling onder de boeren

(Canadian Scene) — Een volkstelling houden is niet alleen een zaak van nagaan, hoeveel de bevolking toegenomen is — als dat zo was, zou het voldoende kunnen zijn om elk jaar het aantal geboorten toe te voegen en de sterfgevallen af te trekken van het bevolkingsaantal. Van meer essentiëel belang nog zijn de feiten, die verkregen worden, wanneer U de verschillende vragen van de volksteller beantwoordt.

Wanneer deze antwoorden geclassificeerd en geanalyseerd zijn, zullen zij de statistieken verschaffen, die van fundamenteel belang zijn voor de Canadese regering en het bedrijfsleven. Aan de hand van deze feiten zullen regering en handel hun plannen en besluiten aan kunnen passen aan het wisselende beeld van het Canadese leven. De antwoorden, die U geeft, zullen slechts bij de berekening van deze statistieken gebruikt worden en voor geen enkel doel, dat direct verband houdt met de persoon zelf.

Vele New Canadians hebben zich in de steden gevestigd — andere zijn boer geworden. Het is van gewicht, dat men zich er van bewust is, dat de boeren 'n heel speciale rol in de volkstelling van 1961 zullen spelen. De reden hiervan is, dat de landbouw sneller en vollediger aan het veranderen is dan bijna elke andere vorm van menselijke activiteit. Verscheidene factoren hebben tot deze verandering bijgedragen; het gebruik van machines op het land, betere methoden van bemesting en bevloeiïng, nieuwe manieren om de producten van het land te distribueren, te conserveren en te verpakken. In de afgelopen twintig jaren nam Canada's totale werkende bevolking met één derde toe, terwijl het aantal, dat in het boerenbedrijf werkzaam is, tot de helft gereduceerd werd. Toch produceert de Canadese landbouw meer goederen en betere kwaliteit dan ooit te voren.

Om de Canadese regering en industrie een idee te doen krijgen van — en plannen te helpen opstellen voor — deze ontwikkeling, om de boeren zelf hun veranderende rol in de Canadese economie te helpen begrijpen, zullen hun 186 zorgvuldig uitgezochte vragen gesteld worden bij de volkstelling van 1961, behalve de 26 vragen van de volkstelling, welke aan boeren en andere mensen beiden gesteld worden.

In de laatste week van Mei zullen de boeren in heel Canada per post het algemene landbouw-formulier ontvangen, opdat zij de antwoorden gereed hebben, wanneer de volksteller in Juni komt. Aldus kan, als de boer weg is, zijn vrouw de antwoorden klaar hebben, wanneer de teller komt, waarmee zowel de boer als de volksteller tijd bespaard kan worden.

De antwoorden op de vragen in de volkstelling onder de boeren worden strikt geheim gehouden — precies als alle andere informatie, welke bij de volkstelling verzameld wordt.

De volkstelling onder de boeren moet men niet verwarren met het twee maal per jaar (Juni en December) plaats vindende onderzoek naar het Canadese boerenbedrijf. Ofschoon sommige vragen dubbel geteld worden, zijn zowel de volkstelling als het onderzoek nodig. De formulieren voor het onderzoek in Juni moeten per post teruggezonden worden, terwijl de volkstellingsformulieren vastgehouden moeten worden, totdat de volksteller komt.

Moeten verkocht worden!

Willowdale $ 1000.— down, goed onderhouden huis, 6 kamers, garage. Vlak bij T.T.C. en winkels.

East End $ 1000.— down, 6 kamer bungalow, 1200 sq. ft. $ 13,100.—, 6% 1e hypotheek.

West End $ 800.— down, 6 kamer bungalow, aluminum storms en screens, finished by professional interior decorator. Het is in één woord "af".

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger van
H. KEITH LTD.
181 Eglinton Ave. East, Toronto.
Tel. Zaak: HU 7-3333,
Thuis BA 5-5139

FISHING - BOATING - COTTAGES - CAMPING

Zoekt U voor de komende vacantie een cottage of kampeerterrein? Goede faciliteiten voor groepskampen. Voor nadere inlichtingen schrijf naar: "Little Europe Resort", Bracebridge, Ont. (± 35 mijl vanaf Chr. Ref. Church in Orillia).

Hollands Tuin Gereedschap

Spitschoppen, Panschoppen, Harken, Schoffels, Hakken, Schrepels, Zeisen, Tomaten Plant-ijzers, Pottenpersen. Handzaaimachines, Rugsproeiers, Enz.
SOLO Mist Sprayers, SOLO Motor-Cultivators.
Plastic Regenleiding voor Broeikassen en broeibakken.
Glas d.d., Hand en Spuit putty, Verf, Glas, Spijkers.
WIJ IMPORTEREN ELK GEREEDSCHAP VOOR U

VARY EQUIPMENT CO.
Grimsby, Ont. Het bekende adres. Cor VanRijn
WH 5-4745

---

10 ACRES GARDEN LAND near Millgrove. Brand new 3 bedroom brick home with full basement and storms and screens. Full price only $ 13,900.

GRIMSBY, 7 room home with 4 bedrooms and full basement. Side drive and garage. Real good location. Full price only $ 10,500. For more particulars call

C. GORDON TODD LIMITED
REALTOR

A. Vandenbergh
at C. GORDON TODD LTD.
418 MAIN ST. E. HAMILTON
JA 8-6336 or res. LI 9-5076

BRANDENDE KWESTIES

Is er een zieleslaap? Is de wereld ontstaan door evolutie? Op deze beide vragen trachten drie boeken een duidelijk en begrijpelijk antwoord te geven:

"STERVEN .... EN DAN?", door Ds. B. Telder .... $ 2.75

"WORDING VAN MENS EN WERELD", door Ds. Th. Delleman $ 1.25

"BEGIN EN NIEUWBEGIN", zelfde schrijver .... $ 1.00

FRANCO PER POST. BESTEL NOG HEDEN.

HOMBURG'S
Good Literature & Record Centre

1033 ST. PATRICK STREET VICTORIA, B.C.

P.S. Zendt nu uw formulieren in voor VBS materiaal. Wij geven 10% korting op de normale prijs.

Summer School in Toronto

As in three summers previous, so also this July there will be a course for high school students. Depending on circumstances and the mind of the teachers, sometimes this course was held for three or four weeks. This year, pending the cost, etc., it will be held the last two weeks in July. And, as was true two years ago, it will be held in the West-Toronto (Timothy) Christian School located at 30 Elmhurst, Rexdale, Ontario.

Our readers already know the origin and intent of this course. The Ontario Alliance of Christian Schools has its own Christian School Recruitment Fund. This Fund is dedicated to aid students to prepare themselves for teaching in our Christian Schools. As such, it is supported by practically every Reformed Church of Dutch origin and every Christian School Asssociation in Ontario. This Recruitment movement had something to do with the official beginnings of Hamilton Christian High School. The Ontario Alliance is again making funds available for Reformed Summer School injection course for high school students.

Similarly, the intent of this project! Let us understand that this is a temporary measure. We do not intend any "doorbraak" idea that our public high schools are good enough and that now we add this little bit of Christian teaching. We do not wish to compete with our dear Hamilton Christian High School and encourage people to keep their money in their pockets. We only realize that there are many areas in Ontario where there are as yet no Christian High Schools and that our one High School is not being attended by the majority of our high school students. To serve that generation as long as Christian High School training is not being made available to all our sons and daughters, we are again having this summer course.

If I am not mistaken, this Summer School has been held for four successive years. The first two years, it was held in Hamilton; both years, our veteran Rev. Adam Persenaire and able Miss Jennie Visser did a fine and dedicated job of it. Two years ago, it was held here in Toronto; the Reformed Bible Institute from Grand Rapids, Michigan, furnished the staff, and again it was a great success. Last summer, this summer course was offered in Hamilton, — again with Rev. Mr. Persenaire and Miss J. Visser at the helm; it was not a large school, but a very good one.

This year, West-Toronto (Timothy) Christian School will serve as host. And, our teachers will be the Rev. Wm. Kok of South Grand Rapids High School, and Miss Jennie Visser, our invaluable principal of Timothy Christian School in Toronto. Courses will be much the same as last year, only there will be no repetition. At this time, no detailed information is available, but the Rev. Kok is being asked to teach Bible and Reformed Doctrine, and Miss Visser, Church History and the Christian Approach to Education. Surely, this will serve that our young people stop and think to see the world in the light of the Word!

There are many things which could be said at this time. For instance, about the teachers and their courses. And, about the fact that our Toronto area people and young people are going to take good care of our young people, as to good Reformed lodging, and for Christian entertainment. Let it be sufficient this time, that we parents and young people, every, one, consider the availability of this School! It will be held for TWO weeks, — the last two of July. If we wish to come on the Saturday previous, board and room etc. will be available. If we are able, we should pay 15 dollars a week board for the whole week, and 10 dollars from Monday until Friday, — and that for only two weeks. Tuition is absolutely free!

Books whatever we used last year should be taken back to this School. The teachers will order the rest. And, of course, notebook and paper, pen, — this we must take along ourselves. COME TO TORONTO JULY 17 THROUGH 28! **Enroll with Mr. F. Haveman, 19 Snowden Ave., Downsview, Ontario,** NOW! He will answer all your questions, and take care of your boarding place. Tell him, name, age, when you are coming, what grade you are in. Even if you are preparing to become a farmer, but are going to High School, — have finished grade 9, 10, 11, or 12, — you are welcome! More later.

(Rev.) Henry A. Venema.

Real Estate

Uw vertrouwd adres voor METRO TORONTO is

John Struik

die er een eer in stelt ALLEREERST voor UW belangen te werken en in samenwerking met alle andere makelaars IEDER HUIS kan verkopen waarvoor U geïnteresseerd bent.

Vraagt gratis en vrijblijvend advies. (24 hours service.)

Vertegenwoordiger voor
KEN WILES LTD.
1190 Weston Rd.
Tel. Zaak RO 2-1101
Huis CH 6-3998
Lid van de
Toronto Real Estate en
Photo Co-op. Board.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

Office bearers Conference in B.C.

Another meeting of the Office- and ex Officebearers Conference was held April 21 in the New Westminster "Knox" Chr. School. 44 where present. After the opening word and welcome, Chairman Mr. A. de Jong introduced the speaker of the evening, Mr. H. Advocaat of Abbotsford, who had as topic: *"NEIGHBOURHOOD EVANGELISM, INCLUDING THE PART THE DEACON HAS IN THIS."*

The speaker started with emphasizing the fact, about the tendency in our circles, not to speak in the open, not to give our testemony in public and in special to strangers. But with biblical samples the speaker brought to our attention, that this should be done, remembering the Jewish girl of the Syrian captain Naaman, remembering also how Jezus Himself, often brought the Gospel, speaking to the individual persons. Evangelism should be done more by individual contact. And what about organized Evangelistic organizations?

According to the speaker, before an organization should start active work, full cooperation should be made with the local Pastor or someone equally able to assist with this so important Kingdom work.

Regarding the question about the Deacon in this respect, the speaker was unable, due to lack of study material, to give much light, but with the old saying in mind, "Men's love comes through his stomach", it must be easier to reach a person, who needs help. True was his statement, when he quoted the following: "We can not convert no one, this is Gods work."

After a refreshment period an interesting discussion started, and many questions and problems were discussed, also the question about a regular Evengelist.

It was decided to have as topic for the following meeting:

"Ways of means of Evangelism in our Reformed persuasion."

Rev. H. van Andel, Pastor of the hostess church made the closing remarks and led in prayer, after which the chairman closed the meeting.

The next meeting will be held in Abbotsford, Sept. '61 D.V. Introducer will then be from the Burnaby church.

M. Piersma

Men schreef ons spontaan:

— De dokter vond het een wonder. — De resultaten zijn geweldig. — Het was heel erg. Doet nu alle werk weer. — Alles gaat prachtig. — Behoeft niet meer naar het sanatorium. Ik had het 10 jaar. Ben er helemaal af. — Suikervrij. Prachtig resultaat. — 2½ jaar bij de huidarts. Na 3 pakjes genezen. — Geen last meer. Dr. is kwaad weggelopen! Enz. enz.! Originelen liggen ter inzage. Onschadelijk!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Summer High School Toronto

The Ontario Alliance of Christian Schools is organizing a Summer Course for Public High School Students, during the last two weeks of July (July 17—28).

See Rev. H. A. Venema's article in this issue.

Enroll with Mr. F. Haveman, 19 Snowden, Downsview, Ont.

Globe Travelservice

HET NEDERLANDSE REISBUREAU VOOR AL UW REIZEN

63 Yonge Street North Richmond Hill, Ont.

Maak tijdig Uw reserveringen voor Uw reis naar Holland

Herbert Goodhoofd RICHMOND HILL. TU 4-7851

Theo Douma TORONTO. RU 9-1487

VOOR VERZORGING VAN UW REIS

NAAR HOLLAND
per vliegtuig of boot

NAAR

LUCAS and KING Ltd.
TRAVEL SERVICE

Voor volledige inlichtingen en reserveringen vraag

JAN FABER

in het bijkantoor van LUCAS & KING, Main Floor Simpson-Sears, op "The Centre" in Hamilton. Postadres: Simpson-Sears at the Centre, Hamilton, Ont. Tel. LI 9-2475, of bel Jan Faber 's avonds thuis in Burlington op NE 7-5119.

DRIVE VOOR HAMILTON DISTRICT HIGH SCHOOL

Aangezien de Hamilton District Christian High School dringend verlegen is om een eigen gebouw, is er in het gehele district een drive georganiseerd, die door plaatselijke comité's wordt uitgevoerd. Deze drive is over het algemeen zeer goed ontvangen en in zekere zin mag zij als een waardemeter gebruikt worden voor het bepalen van de belangstelling die er bestaat voor christelijk middelbaar onderwijs. Sommige plaatsen zijn nog druk bezig; een enkele is reeds klaar, doch er zijn ook plaatsen waar de belangstelling waarschijnlijk nog moet worden opgewekt. Bij het ter perse gaan van dit nummer werden ons de volgende resultaten gemeld:

		Cash:	Pledges:
Brantford		nihil	nihil
Burlington		$ 630.00	$ 740.00
Drayton		572.50	90.00
Dundas		1204.50	952.50
Dunnville	(drive uitgesteld)		
Fruitland	(drive uitgesteld)		
Galt	(drive gaande)		
Guelph	(drive uitgesteld)		
First Hamilton		2853.00	1201.00
Mount Hamilton		1041.50	541.00
Hamilton - Immanuel		nihil	nihil
Jarvis		367.00	—
Kitchener		nihil	nihil
Listowel - Lucknow		nihil	nihil
Niagara Falls	(drive gaande)		
Simcoe		182.00	—
St. Catharines		1161.50	855.00
Stratford		nihil	nihil
Wellandport		305.00	175.00
York		152.00	—
Miscellaneous		59.00	

IT'S YOU

You say the world looks gloomy
the skies are grim and grey,
The night has lost its quiet,
You fear the coming day?

The world is what you make it;
The sky is grey or blue,
Just as your soul may paint it;
It isn't the world — it's you.

Clear up the clouded vision.
Clean out the foggy mind;
The clouds are always passing,
And each is silver lined.

The world is what you make it —
So make it bright and true;
And when you say it's gloomy
it isn't the world — it's you.

Author unknown.

Flowers for your wedding

from

Morgan's Flower Shop
THE CENTRE, HAMILTON
Phone LI 4-3711

De enige Hollandse bloemenzaak in Hamilton, Ont.

TOM REITSMA
Lessee.

Sid Groot
Designer.

We also serve Burlington, Waterdown, Dundas, Ancaster, Grimsby, Fruitland.
If possible make appointment in order that we have sufficient time for you.
We gladly come to your home.

VAN DELFT'S
Book en Gift Shop

Het vanouds bekende adres voor al Uw Boeken, Bijbels, Kinderbijbels, Gramofoonplaten, Koormuziek, Muziekboeken, Losse Orgelmuziek, Voordrachten, Samenspraken, Toneelstukken, Hollandse Dam- & Schaakborden, Schaakstukken, Luxe Artikelen.

Vraagt prijslijst.

1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Phone JA 8-1932

The Calvin Christian School of Drayton and vicinity will be in need of a

TEACHER

for medium grades, commencing Sept. 1961. Please send applications to Mr. Fr. Lopers, Alma II, Ont.

The Smithers Chr. School is in need of

TWO TEACHERS

One for the grades 1 and 2. One for the grades 3 and 4. Applications to the Secr. B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

Due to extension.

The John Knox Christian School of Brampton (Ont.) is in need of

A TEACHER

for the primary grades, for the schoolyear commencing Sept. 1961. Please sent applications to Mr. K. Faber, R.R. 2, Brampton.

The Guelph Christian School will be in need of a

FEMALE TEACHER

for the lower grade, for the school year commencing Sept. 1961. Kindly send applications to J. Pranger, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

The Calvin Christian School of Hamilton, Ont. will be in need of

A TEACHER

for grade 6 or 7.

Application stating qualification and references should be sent to Mr. A. Boersma, 455 W. 5th St., Hamilton, Ont.

Horlogemaker
J. SNIEDER
BROCK ST., SMITHVILLE
Telephone WAlker 6-7372

Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.

Hamilton Tel. nummer LI 5-2500.

Boekbesprekingen

Hoe wij geregeerd worden

(Canadian Scene) — De wijze, waarop het regeringssysteem in Canada werkt, is het onderwerp van twee compacte en praktische boeken, die het onderwerp echter van heel verschillende kanten benaderen. Een parlementaire regering van volksvertegenwoordiging, waarbij het volk zichzelf regeert door middel van gekozen vertegenwoordigers, die het Canadese Lagerhuis vormen, is de democratische vorm, die wij voor onszelf gekozen hebben. Natuurlijk is die gebaseerd op het Britse parlementaire systeem, aangezien onze voorvaderen volgens de Britse traditie van *verantwoordelijke* regering geschoold waren. In dit opzicht verschilt de Canadese regeringsvorm van die der Verenigde Staten, welke minder gehoor geeft aan de wil van het volk, waar n.l. zowel de regeringsambtenaren van de staten als van de federale regering, de leden van het Congres en de President inbegrepen, voor een bepaalde ambtsperiode gekozen worden. In Canada kunnen zowel de provinciale als de federale regeringen slechts zo lang aan het bewind blijven als zij over een meerderheid van stemmen van de door het volk gekozen vertegenwoordigers beschikken.

De regering in Canada echter werkt op twee verschillende niveau's, het provinciale en het nationale. Zowel de nationale als de provinciale regering heeft bepaalde macht, welke vastgelegd is in een geschreven document, de British North America Act van 1867, welke Canada's constitutie vormt. Omdat de wetgevende macht of de bevoegdheid om wetten te maken op deze wijze verdeeld is tussen de centrale regering in Ottawa en de tien provinciale regeringen, zegt men, dat Canada een federaal regeringssysteem heeft. De term "federaal" betekent eenvoudig, dat de Canadese provincie's een eenheid vormen, maar hun zelfstandigheid in bepaalde interne zaken behouden, hetgeen precies omschreven is door de British North America Act. Enige afdelingen, die uitdrukkelijk onder provinciaal toezicht gesteld zijn, houden zich b.v. bezig met onderwijs, sociale verzorging, wegen, enz., maar daar de kosten van het beheer op deze gebieden zo zijn toegenomen, helpt de regering in Ottawa de provincies financiëel met subsidies. Daar de federale regering uitgebreidere bevoegdheid bezit voor het heffen van belastingen dan de provincies, kan zij gemakkelijker het nodige geld verschaffen. Van tijd tot tijd rijst de vraag, of een bepaald geval onder het federale of provinciale machtsgebied valt, en in zulke gevallen ligt de uiteindelijke beslissing bij de gerechtshoven, die de constitutie moeten interpreteren. In 1949 werd het Hooggerechtshof van Canada het hoogste Hof van Appél voor de interpretatie van de constitutie.

How are we governed? (uitgegeven door Clarke, Irwin & Company Limited, 791 St. Clair Avenue West, Toronto 10. Prijs $1.95) geschreven door John C. Ricker, M.A., en John T. Saywell, Ph.D., bevat 99 bladzijden beknopte informatie. Voor newcomers in Canada geeft dit compacte deeltje zowel wat de tekst betreft als door de vele grafische voorstellingen en tekeningen het soort duidelijke, beknopte en precieze informatie, welke men gemakkelijk in zich op kan nemen. Het kan zeker dienen als een praktisch handboek voor hen, die meer over het hele regeringsproces in Canada wensen te weten.

Government in Canada door Norman Ward benadert dit onderwerp op een andere manier. Het is een groter werk (326 Blz.) en daar het in de eerste plaats bedoeld is als een leerboek voor schoolgebruik, stelt het de werkwijze van de regering aanschouwelijk voor door mensen op te laten treden in gefingeerde situatie's, waardoor getoond wordt, hoe het regeringssysteem werkt. Het laat duidelijk zien, hoe de overheid alle facetten van ons persoonlijk leven beïnvloedt, van de controle op electriciteitsdraden af tot inkomstenbelasting toe. Ook betrekkingen van Canada met internationale organisatie's zoals de Commonwealth, NATO, de Verenigde Staten worden er in behandeld. Dit boek is rijk geïllustreerd met foto's, tabellen en tekeningen en de vrolijk gekleurde omslag (achter- en voorkant), waarop Koningin Elizabeth te zien is, terwijl ze de troonrede voorleest tijdens haar bezoek aan Ottawa, maakt het speciaal geschikt om ten geschenke te geven. (Uitgegeven door N. J. Gage Limited, Toronto, prijs $3.25).

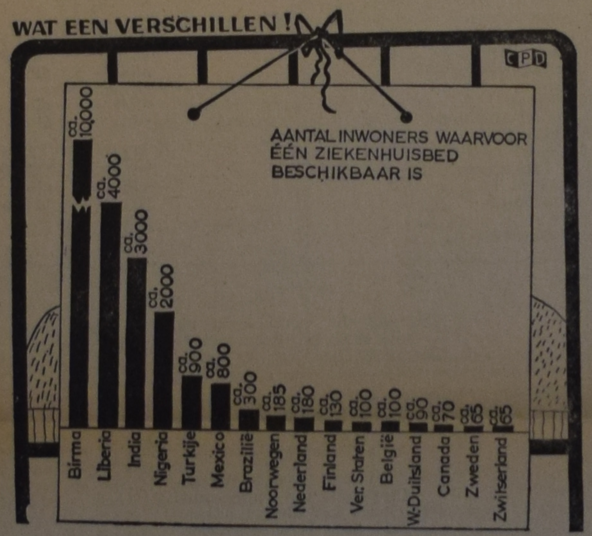

GROTE SCHAARTSTE AAN ZIEKENHUISBEDDEN

Gezondheid is een kostbaar goed en daarom besteden de landen altijd een zo groot mogelijke aandacht aan de opbouw van een de volksgezondheid ten dienste staand apparaat. Zo groot mogelijke aandacht, méér kan een land haast niet doen, men kan nu eenmaal niet meer verwachten van landen die over weinig middelen beschikken. Hoe groot de verschillen in de wereld van de gezondheid dan ook zijn, toont U onze grafiek. Hierin geven wij een overzicht van het aantal inwoners per land, waarvoor een ziekenhuisbed aanwezig is. Voor deze berekening is het totaal aantal inwoners van een land genomen, plus het totaal aantal beschikbare ziekenhuisbedden in ziekenhuizen e.d. Op deze manier krijgt men een indruk van de omvang van de medische zorg in een bepaald land. Men moet echter niet vergeten dat ziekenhuizen vaak geconcentreerd zijn in grote steden en dat het voor de mensen die in de afgelegen streken van een land wonen, vaak bijzonder moeilijk is een ziekenhuis te bereiken.

Onze grafiek geeft niettemin een duidelijke indruk van de enorme verschillen die onze wereld nog kent, op het gebied van de medische zorg. Er is een dringende behoefte aan meer ziekenhuisbedden, wil men het gevecht om de gezondheid goed kunnen voeren.

Goedkoop Verfafbijtmiddel

Het verwijderen van oude verf kan een langdurig en moeizaam werkje zijn. Maar zie hoe Gillett's Lye U kan helpen, tegen een fractie van de prijs van gewone 'paint removers'. Los 1 busje Lye op in 1 quart water. Roer in een andere pan 4 volle tablespoons corn starch of bloem in 2 quarts water. Voeg dit papje, onder constant roeren, langzaam toe aan de Lye-oplossing, zodat U een dikke pasta zonder kluiten krijgt. Bescherm Uw handen met rubber handschoenen en strijk zo de pasta in een dikke, gelijke laag op het geverfde oppervlak. Doe kleine stukjes tegelijk en krab af met een schildersmesje, zodra de eerste tekenen van opdrogen te zien zijn. De oude verf gaat er zo gemakkelijk af. Dozijnen dergelijke tijd- en geldbesparende wenken zijn te vinden in een gratis 60 pag. boekje. Schrijf aan: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke W., Montreal. (Adv.)

IN JUNI 1961
IS OPNIEUW
DE TIJD
AANGEBROKEN
VOOR EEN
VOLKSTELLING
IN CANADA

Wanneer de Volksteller bij U aankomt helpt hem dan en U helpt ons allen!

De volkstelling wordt in Canada elke tien jaar gehouden. Indien dit het eerste bezoek van een volksteller voor U betekent, gelieve U te bedenken, dat hij aan elke persoon in Canada dezelfde vragen zal stellen. De volksteller zal o.a. vragen naar naam, leeftijd, ontwikkeling en beroep van elk lid van Uw huishouden. Met de gegevens, verzameld van een ieder in Canada, kunnen Canadezen betere plannen maken voor toekomstige scholen, publieke werken, welvaartsdiensten en zakenontwikkeling.

Alle inlichtingen die U aan de teller verstrekt worden als confidentieel beschouwd. Volgens de wet kunnen deze niet worden aangewend voor doeleinden zoals belastingen, militaire dienst, schoolplicht of de tenuitvoerlegging van enige nationale, provinciale of gemeentelijke wet of verordening.

Wanneer de teller U thuis komt bezoeken wilt U dan s.v.p. zijn vragen nauwkeurig beantwoorden. Helpt hem om zijn taak uit te voeren die voor de toekomst van ons allen van belang is.

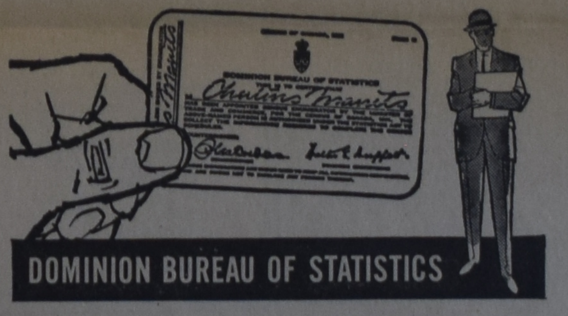

DOMINION BUREAU OF STATISTICS

Gepubliceerd op gezag van Z.E. George Hees, Minister van Handel en Nijverheid.

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

WHITE ELECTRIC
34 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

Slager's Furniture and Appliances Ltd.
is het juiste en voordeligste adres voor Kwaliteits MEUBELEN en Electrische Artikelen. Komt eens vrijblijvend kijken!
645 BARTON STREET EAST — PHONE LI 9-9810, LI 9-9610 — HAMILTON, ONTARIO
PIET KUIPERS — JOOP DE HAAS

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN
Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:
Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:
....
....